

ARBETE	5
Utlåtande NR 1 och 64	5
Utlåtande NR 2	5
Utlåtande NR 3	5
Utlåtande NR 4	6
Utlåtande NR 5 och 6	7
Utlåtande NR 7	8
Utlåtande NR 8	8
Utlåtande NR 9 och 10	9
Utlåtande NR 11	10
Utlåtande NR 12	10
Utlåtande NR 13	12
BOSTÄDER.....	14
Utlåtande NR 14	14
Utlåtande NR 15	15
Utlåtande NR 16	15
ENERGI	17
Utlåtande NR 17, 19, 20, 21, 22	17
Utlåtande NR 18	17
Utlåtande NR 23 och 24	19
Utlåtande NR 25, 26, 27, 28, 29 och 30 samt attsatserna 1 och 3 i motion 36	20
Utlåtande NR 31	20
Utlåtande NR 32	21
Utlåtande NR 33	21
Utlåtande NR 34	21
Utlåtande NR 35 och att-satserna 2 och 4 motion 36	22
Utlåtande NR 37	22
EU OCH INTERNATIONELLT	24
Utlåtande NR 38	24
Utlåtande NR 39	24
Utlåtande NR 40	26
Utlåtande NR 41	26
Utlåtande NR 42	28
Utlåtande NR 43	29
Utlåtande NR 44	30
Utlåtande NR 45	30
Utlåtande NR 46	31
KULTUR.....	35
Utlåtande NR 47	35

BROTT OCH STRAFF.....	37
Utlåtande NR 48.....	37
Utlåtande NR 49.....	37
MILJÖ OCH JORDBRUK.....	38
Utlåtande NR 50.....	38
Utlåtande NR 51.....	39
Utlåtande NR 52.....	39
Utlåtande NR 53.....	40
Utlåtande NR 54.....	40
Utlåtande NR 55.....	41
Utlåtande NR 56.....	41
Utlåtande NR 57 och 58.....	42
Utlåtande NR 59.....	43
Utlåtande NR 60.....	43
Utlåtande NR 61.....	45
Utlåtande NR 62.....	45
Utlåtande NR 63.....	45
NÄRINGSLIV OCH REGIONAL UTVECKLING.....	46
Utlåtande NR 1 och 64.....	46
Utlåtande NR 65.....	46
ORGANISATION.....	47
Utlåtande NR 66.....	47
Utlåtande NR 67,68, och 69.....	47
Utlåtande NR 70.....	47
Utlåtande NR 71.....	48
Utlåtande NR 72.....	48
Utlåtande NR 73.....	48
Utlåtande NR 74.....	49
SJUKVÅRD, OMSORG OCH FOLKHÄLSA.....	50
Utlåtande NR 75 och 76.....	50
Utlåtande NR 77.....	51
Utlåtande NR 78.....	51
Utlåtande NR 79.....	52
Utlåtande NR 80.....	52
Utlåtande NR 81 och 82.....	53
Utlåtande NR 83.....	53
Utlåtande NR 84.....	54
Utlåtande NR 85.....	54
Utlåtande NR 86.....	55
Utlåtande NR 87.....	55
Utlåtande NR 88.....	55

Utlåtande NR 89.....	56
SKATTER/EKONOMI.....	58
Utlåtande NR 90.....	58
Utlåtande NR 91.....	58
Utlåtande NR 92 och 93.....	59
Utlåtande NR 94.....	59
Utlåtande NR 95.....	60
Utlåtande NR 96.....	60
Utlåtande NR 97.....	61
Utlåtande NR 98.....	61
SOCIAL/SOCIALFÖRSÄKRINGAR.....	63
Utlåtande NR 99.....	63
Utlåtande NR 100.....	63
Utlåtande NR 101.....	63
Utlåtande NR 102.....	64
TRAFIK OCH KOMMUNIKATION.....	67
Utlåtande NR 103.....	67
Utlåtande NR 104.....	67
Utlåtande NR 105.....	67
Utlåtande NR 106.....	68
Utlåtande NR 107 och 108.....	68
UTBILDNING.....	69
Utlåtande NR 109 och 110.....	69
Utlåtande NR 111.....	69
Utlåtande NR 112 och 113.....	70
Utlåtande NR 114.....	70
Utlåtande NR 115.....	70
Utlåtande NR 116.....	71
Utlåtande NR 117.....	71
Utlåtande NR 118.....	71
Utlåtande NR 119.....	71
VÄLFÄRD.....	72
Utlåtande NR 120.....	72
Utlåtande NR 121.....	72
Utlåtande NR 122.....	73
Utlåtande NR 123.....	73
Utlåtande NR 124.....	74
Utlåtande NR 125.....	74
Utlåtande NR 126.....	75
Utlåtande NR 127.....	75

JÄMSTÄLLDHET	76
Utlåtande NR 128	76
Utlåtande NR 129	76
FÖRSVAR	77
Utlåtande NR 130	77
ÖVRIGT	78
Utlåtande NR 131	78
Utlåtande NR 132	78
Utlåtande NR 133	78
Utlåtande NR 134 och 146	79
Utlåtande NR 135	79
Utlåtande NR 136 och 139	80
Utlåtande NR 137 och 138	80
Utlåtande NR 140	80
Utlåtande NR 141	81
Utlåtande NR 142	81
Utlåtande NR 143	82
Utlåtande NR 144	82
Utlåtande NR 145	83
Utlåtande NR 146 och 134	83

ARBETE

Föredragande: Anders Karlsson, Jimmy Runesson och Lena Näslund

UTLÅTANDE NR 1 OCH 64

För att bekämpa arbetslösheten måste nya jobb till. Här har nyföretagandet en viktig roll att spela och vi måste stödja entreprenörer som vågar satsa på sin idé. Det är särskilt angeläget med tanke på den höga arbetslösheten bland exempelvis unga och invandrare. Det offentliga, tillsammans med universitet/högskolor och näringslivet, måste medverka till att fler innovationer och idéer omsätts till produkter och företag. Region Skåne driver exempelvis flera projekt som syftar till att matcha arbetslösa med idéer och riskkapital för att nya företag ska uppstå. Naturligtvis är det också angeläget att redan existerande företag får stöd att växa sig större men det ena utesluter inte det andra. Ska vi klara jobben behövs fler företag, inte färre.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 avslås,

att attsats 2 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 2

Sverige behöver en starkare arbetslinje. Den borgerliga politiken fungerar inte. Den fördjupar och förstärker utanförskapet. Vi socialdemokrater vill ge Arbetsförmedlingen ett kvalitetslyft. Arbetsförmedlingen ska vara en Kompetensförmedling. I den ska man ha rätt till individuellt och professionellt stöd utifrån dina specifika behov. Vi vill investera fler utbildningsmöjligheter som ger jobb och öka möjligheterna till anställningsstöd. Långtidsarbetslösa ska ges fler chanser och inte låsas in i passiva garantier. Distriktsstyrelsen delar motionärens syn. Alla kan bidra efter sin förmåga. Varje arbetad timme är viktig. Det finns många sysslor som inte blir gjorda, inte minst i offentlig sektor. Socialdemokratin vill se en utvidgad arbetsmarknad. Målet är den ska erbjuda en långsiktigt hållbar lösning av situationen för dem som står långt ifrån arbetsmarknaden.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 3

Pensionärer är ingen enhetlig grupp. Alla äldre är unika, med olika behov och drömmar. Det är också stor skillnad på att vara 65 år och att vara 95 år. En del vill fortsätta arbeta efter pensioneringen, andra vill ägna sig åt familj och egna intressen. Äldre har rätt att själva bestämma om sina liv och att bli lyssnade till.

De som vill bör också ha möjligheten att stanna kvar i arbete också efter 67-årsdagen. Då blir de arbetade timmarna fler och den finansiella basen för välfärdssamhället stabilare.

Den pension som alla får efter ett långt arbetsliv är uppskjuten lön.

Den borgerliga regeringen har skapat en klyfta mellan pensionärer och löntagare. Skatten på pension är nu högre än för samma inkomst för en löntagare. Det är den värsta diskrimineringen av alla.

Vi socialdemokrater menar att det ska löna sig att ha arbetat. Pension och lön ska beskattas lika. Vi vill steg för steg minska klyftan i beskattning mellan löntagare och pensionärer. Vi vill också göra det möjligt för alla att arbeta ända fram till pensionsdagen. Det behövs målmedvetna insatser på arbetsplatserna för att förändra arbetsmiljö och attityder.

I partiets äldrepolitiska plattform, som har antagits av partistyrelsen, föreslås ett system där erfarna anställda inom t.ex. äldreomsorgen ska utbildas till mentorer för yngre och nyanställda. Så kan den erfarna personalens kompetens tas tillvara och arbetsvillkoren blir rimliga för den som inte längre orkar tunga lyft samtidigt som rekrytering och introduktion av ny personal underlättas.

Det ska också skapas seniorjobb för personer över 60 år, som har svårt att komma tillbaka i arbete. Kompetensförmedlingen ska erbjuda stöd till alla, också erfarna.

De äldre som kan och väljer att jobba ytterligare efter 65-årsdagen ska mötas med en ekonomisk stimulans. Deras bidrag till allas vår välfärd är värt en uppmuntran.

Motionären kräver en lag som förbjuder åldersdiskriminering i arbetslivet. En sådan lag finns redan. Men det räcker inte. Fler äldre i befolkningen betyder mer erfarenhet. Ett litet land som Sverige måste ta tillvara den kunskapen.

I partiets äldrepolitiska plattform finns förslag om en erfarenhetsdelegation. Delegationen ska ha till uppgift att förändra attityden till äldre på arbetsmarknaden så att äldres kunnande och erfarenhet bättre tas tillvara. Delegationen ska kartlägga de hinder som idag finns för äldres arbete och föreslå åtgärder för att undanröja dessa. Delegationen ska ha ett tydligt tidsbegränsat uppdrag.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 4

Precis som motionären skriver så instämmer distriktsstyrelsen i att arbete är den viktigaste frågan för oss Socialdemokrater. Detta visades med all tydlighet då namnet på vår senaste partikongress var just Jobb-kongressen. Motionären säger också att en fungerande Arbetslöshetsförsäkring är av yttersta vikt och den ska vara formad så att alla kan vara med och känna trygghet. Även detta delas av styrelsen.

Genom att det är en frivillig försäkring och ej är inkomstprövad för inträde ger den också alla möjlighet att vara med.

Tvärt om mot vad motionären skriver så är det enligt de fackliga organisationerna inte de lågavlönade, unga eller de med osäkra anställningsförhållanden som väljer att kliva av. Det är de med högre inkomster, de med längre anställningstider och de med efterfrågade yrken som

kliver av. På detta sätt urholkas försäkringen, ersättningsnivån blir lidande och solidaritetstanken försvinner.

De fackliga huvudorganisationerna är precis som partiet överens om vikten av att den fortsatta hanteringen ska skötas och handhas av "Facket". Båda tycker också att Arbetslöshetsförsäkringen ska vara en frivillig försäkring där jag som försäkringstagare måste göra ett aktivt val att delta eller inte.

Att avstå löneutrymme för att finansiera kostnaderna kan komma innebära att det till skillnad från nu då den är skattefinansierad, egenavgifts finansierad samt genom arbetsgivareavgifter enbart kommer att bli arbetsgivaren som står för kostnaderna. Detta i sin tur leder i förlängningen till att villkoren ensidigt kan komma att dikteras av arbetsgivaren och innehållet därmed urholkas utan påverkan av arbetstagarna.

Om avgiften blir knuten till anställningen är jag försäkrad då jag har en anställning och inte vid de tillfällen då jag som bäst behöver den d v s när jag är utan arbete.

Jobb-kongressen fattade beslut om att förstärka A-kassan. Första steget är att höja ersättningsnivån och taket i försäkringen. Målet är att 80 % av försäkringstagarna skall få ut 80 % av sin lön i a-kassa. Alltså 80 % till 80 %.

Arbetsbrist är tyvärr något vi inte kan gardera oss ifrån men något som ska motverkas till varje pris. Då vi hamnar i situationen av att vara ofrivilligt arbetslös så är känslan av orättvisa stor eftersom vi inte själv medverkat till denna. Att då även förlora sin inkomst om än för få dagar blir ytterliggare ett straff. Karensdagarna fick vi då arbetslösheten var större och ekonomin var sämre än den är idag vilket gör att det kan påverkas då ekonomin vänder om det handhas av den myndighet som hanterar det idag

Det är tyvärr så att allt som arbetsgivaren ska göra för arbetstagaren har ett pris. Detta pris betalas via löneutrymmet där arbetsgivaren om än inte ensidigt vid förhandlingar, så blir det oftast väldigt kostsamt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 5 OCH 6

Distriktsstyrelsen har full respekt för den oro som motionären ger uttryck för. När det gäller uppsägning från en arbetsgivare som säger upp sina anställda och dessa sedan erbjuds anställning via ett bemanningsföretag så finns det idag vissa möjligheter att via MBL förhindra entreprenörverksamheten. Oavsett detta så ser vi att dessa lagar har blivit rundningsmärken för arbetsgivarsidan. Och utnyttjas oftast hänsynslöst. Därför ställer sig distriktsstyrelsen bakom motionen och menar att lagstiftningen måste ses över.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 7

Det problem som motionären pekar på har många ansikten. Arbetsrättsliga ärenden brukar i regel hanteras av Arbetsdomstolen. Men motionären uttrycker även sin oro över civilrättsliga mål. Här är det oftast en annan part som hanterar dessa. Dessa ärenden AD har som bekant en sammansättning av arbetsmarknadens parter.

Arbetsgivaren kan som motionären beskriver välja att vägra återanställning av arbetstagare som på felaktiga grunder blivit uppsagd. Ett grundproblem i detta kan vara att det är förhållandevis ”billigt”, att lösa ut en arbetstagare. Men även att det på mindre arbetsplatser är näst intill omöjligt att omplacera arbetstagaren. Att med lagstiftning då tvinga en arbetsgivare till återanställda en uppsagd kan dock vara ett pedagogiskt misstag. Däremot kan man genom någon form av utbildningsinsats möjliggöra en lösning på ovanstående problem.

När det gäller de uppsägningar som motionären hänvisar till, obekväma fackrepresentanter, anställda som väntar barn, anställda som ofta blir sjuka o.s.v. så är hanteringen av i dessa ärenden redan reglerat i olika lagstiftningar.

Men distriktsstyrelsen menar, precis som motionären att nuvarande arbetsrättslagstiftning har tappat en del av sin styrka och att det inte vore fel att se över bl.a. Lagen om anställningsskydd.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 8

Arbetsförmedlingen har under den borgerliga regeringens tid fått sämre möjligheter för att i samverkan med kommunerna delta i lokala projekt för att öka sysselsättningen bland de unga. Men den socialdemokratiska partikongressen tog beslut som är i helt i linje med dem som motionärerna förespråkar, bland annat yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning och fler lärlingsplatser för långtidsarbetslösa unga.

Arbetsförmedlingens roll nämns inte särskilt, men kongressen beslutade att ungdomsperspektivet ska genomsyra all politik och lade fast följande under rubriken ”Betvinga ungdomsarbetslösheten”:

”En socialdemokratiskt ledd regering kommer att ta initiativ till en bred samhällelig mobilisering för utbildning, praktik, jobb till ungdomar. Varje ung som vill eller bedöms behöva det ska få utbildning, praktik, en lärlingsplats eller en subventionerad anställning från första dagen – en Jobbstart.

Ungdomar som, trots detta, inte har fått jobb inom ett år ska få både rätt och skyldighet att delta i en yrkesinriktad utbildning med arbetsplatsförlagd praktik, läsa in allmän behörighet eller gå vidare till högre studier. I den offentliga sektorn vill vi se trainee-program och en särskild jobb- och praktiksatsning för nyexaminerad unga akademiker på statliga myndigheter. Ungdomar med funktionsnedsättning är en särskilt prioriterad grupp.”

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 9 OCH 10

Motionärerna för motion 9 och 10 riktar stark kritik mot den borgerliga regeringens försämring av A-kassan.

Vi socialdemokrater har på vår kongress slagit fast att en väl fungerande, tydlig, frivillig och solidariskt finansierad arbetslöshetsförsäkring är en viktig grundsten i den svenska arbetsmarknadsmodellen.

En sådan arbetslöshetsförsäkring möjliggör nödvändig strukturomvandling, ger ekonomisk trygghet till dem som förlorar jobbet, stimulerar efterfrågan i ekonomin när arbetslösheten stiger och motverkar press nedåt på lönerna.

Sedan regeringen började förändra arbetslöshetsförsäkringen har reglerna gjorts om gång på gång: ersättningens storlek, finansieringen, medlemsvillkoret, arbetsvillkoret och regler för ränta och återkrav.

Resultatet är att 500 000 personer har trängts ut ur a-kassan. Var tredje löntagare står utan ett inkomstrelaterat skydd vid arbetslöshet. Endast var fjärde ung har rätt till a-kassa och bara en av tio av de arbetslösa får 80 procent av sin tidigare inkomst i arbetslöshetsersättning.

I ett ansträngt ekonomiskt läge prioriterar vi att sänka den enskildes kostnad för a-kassan. Vi ska också höja taket. Arbetslöshetsförsäkringen ska finansieras solidariskt. Men regelverket måste också ses över. I dialog med fackföreningsrörelsen vill vi skapa en fungerande försäkring som är enkel att förstå, som är pålitlig, rättssäker och som inte kan missbrukas. Det kräver en omfattande översyn av regelverket:

Regeringens nya regler har inneburit att många arbetslösa fått vänta i månader på ersättning – samtidigt som deras arbetsgivare ålagts ytterligare uppgifter för att hantera regelverket. Det är inte rimligt. Vi vill se över reglerna så att en tidsgräns kan sättas för hur länge den enskilde ska behöva vänta.

Regeringen har också gett a-kassorna en omöjlig arbetssituation. Många stora förändringar har genomförts på kort tid. A-kassorna har inte fått tid på sig att genomföra dem på ett tryggt sätt. Vi vill ge a-kassorna rimliga villkor så att kan uppfylla sina åtaganden och avsevärt korta handläggningstiderna.

Regelverket innebär också att arbetsgivare åläggs en väsentlig och kostsam administration för att hantera den information som krävs för en korrekt hantering av a-kasseärenden. Vi vill minska krånglet för arbetsgivare.

Kravet på arbetsmarknadsförankring för att få del av försäkringens inkomstrelaterade ersättning avgörs genom utformningen av medlems- och arbetsvillkor. Det är en rimlig grundprincip. Men villkoren måste utformas i relation till hur arbetsmarknaden faktiskt ser ut. Allt fler har korta och tillfälliga jobb. En negativ återverkning av dagens regler är att arbetslösa förlorar ekonomiskt på att ta tillfälliga jobb. A-kassan ska stödja arbetslinjen.

Regeringens diskriminerande särregler för ungdomar, som trots samma avgift får en kortare ersättningsperiod, och de särskilda undantagen för föräldrar till barn under 18 år är främmande inslag i ett inkomstbortfallsbaserat försäkringssystem. Vi vill se över reglerna så att arbetslöshetsförsäkringen blir neutral i förhållande till ålder och familjesituation.

Grundtanken med arbetslöshetsförsäkringens utformning har varit att generösa ersättningsvillkor förbättrar matchningen på arbetsmarknaden. Arbetsmarknaden och ekonomin utvecklas bättre om den arbetslöse ges möjlighet att hitta ett jobb där dennes utbildning och kompetens kommer till nytta.

Syftet har aldrig varit att den arbetslöse ska tvingas ta första bästa jobb, utan i första hand jobb där kunskap och kompetens tas tillvara. Sänkta ersättningar, ökad byråkrati och administrativt krångel stärker inte människors möjligheter att komma snabbare tillbaka till jobb.

De förändringar vi socialdemokrater vill genomföra ska föregås av en noggrann genomlysning. Ändringar i ett komplicerat regelverk innebär många konsekvenser – varav några kan vara svåra att överblicka. Därför måste vi när vi kommer till regeringsmakten inleda med en sammanhållen översyn av hela regelverket.

Detta förarbete kommer att ta tid – men lägger också grunden för en genomarbetad reform. Därmed kan vi undvika många av de bekymmer vi sett under den gångna perioden.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 11

Motionären tar upp Lagen om anställningsskydds paragraf om olika anställningsformer som ett problem. Huvudregeln i LAS § 4 är dock att anställningsformen skall vara tillsvidareanställning.

Men lagen ger bl.a. möjligheter till vikariat, säsongsanställning samt allmän visstidsanställning. Dessa anställningsformer har ett syfte och ger möjlighet för den enskilde att under reglerade former få ett arbete. Att släppa detta fritt skulle innebära mer problem än nytta.

Vi anser även här såsom LO och SAP centralt, att det inte är aktuellt att i nuläget gå in och börja ändra i lagen om anställningsskydd.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 12

Styrelsen instämmer med motionären att vi verkligen måste stimulera byggande av billiga lägenheter. Detta är ytterst svårt och därför behövs en mängd åtgärder för att pressa kostnaderna.

En verksam åtgärd är subventioner från samhällets sida, såsom stimulansbidrag för att uppmuntra byggande av små, billiga hyresrätter och räntebidrag som hjälper till att pressa ner hyrorna.

Hyresbidrag är en annan åtgärd, där man direkt subventionerar den enskilde för att öka betalningsförmågan bland dem som lever på marginalen. Detta är också ett incitament för ökat

byggande eftersom fler konsumenter därmed klarar att betala hyran.

I själva byggprocessen är det viktigt att ha en professionell upphandling, minska svinnet, undvika onödiga väntetider m.m. Det krävs bra samverkan där alla inblandade parter verkar för att hålla nere priset. Det gäller också att följa gällande regler och avtal. Byggfel kan bli mycket kostsamma!

En del menar att mindre kontroll på marknaden skulle kunna leda till bättre resultat. Detta är feltänkt eftersom erfarenheten snarare är att svinnet ökar när kontrollen minskar, och det leder inte till lägre hyror. Ett exempel är oseriösa byggföretag som anlitar billig, svart arbetskraft från öst. De gör inte detta av välgörenhet för hyresgästernas eller arbetarnas skull. Tvärtom luras fattiga arbetare, hederliga företag konkurreras ut och vinsten hamnar i företagets egen fick. Det blir inga sänkta hyror på det sättet!

Industrialiserat byggande är, precis som motionären framhåller, en väg att pressa priserna och förkorta byggtiden utan att kvaliteten för den skull behöver bli lidande. De besparingar detta innebär kan komma hyresgästerna till del i form av lägre hyror. Eftersom det idag finns ett underskott på billiga lägenheter på många håll så vore ett ökat industrialiserat byggande värdefullt för att öka tillgången på lägenheter snabbt och pressa hyrorna.

Åtskilliga fabriker för industrialiserat byggande har vuxit fram under senare år. Fördelarna är många, både för byggherre och hyresgäst. Det blir billigare än byggen som startas på plats, timmarna på byggplatsen kan minskas med $\frac{3}{4}$, byggtiden kan halveras, kvaliteten är på en hög nivå. De platta paket som komponenterna fraktas i är dessutom lättare att transportera och hantera. Trots fabricerad massproduktion finns det stora variationsmöjligheter mellan olika lägenheter och hus. En av de viktigaste faktorerna för prispress och kvalitet är att byggherren har kontroll över hela processen från början till slut. Det är ingenting som faller mellan stolarna eller riskerar att fördröjas eller fördyras eftersom det sköts av någon annan. I de fabriker som finns är det inte ovanligt att så många som 1 000 lägenheter produceras varje år, till en rimlig kostnad och med jämn kvalitet.

Självklart kan inte alla bostäder och byggnader produceras genom industrialiserat byggande. Detta är varken möjligt eller önskvärt. Men man skulle mycket väl kunna stimulera byggande av billiga lägenheter på detta sätt. Det är nämligen där bristen finns! Det finns många människor som inte har råd att efterfråga dyra hyresrätter, bostadsrätter och villor. Industrialiserat byggande är en möjlighet att se till att vi relativt snabbt ökar tillgången på billiga hyresrätter.

Vi har under senare arbetat för att stimulera denna typ av byggande, men självklart kan vi göra mer på detta område för att säkra tillgången på bostäder som folk har råd att bo i.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 13

Distriktsstyrelsen har full respekt för den oro som motionären ger uttryck för. Regeringen har uppenbarligen valt att övertolka EG-domstolens Laval-dom och föreslår lagändringar som kan strida såväl mot den svenska grundlagen, EG-rätten, samt Europakonventionen

Den Socialdemokratiska uppfattning är att det hade varit betydligt bättre om Sverige under sitt ordförandeskap i EU hade tagit initiativ till att förtydliga EU:s regelverk i enlighet med vad som uttalats både av EU-parlamentet och av EU-kommissionens nye ordförande Barroso. Europaparlamentet antog i oktober 2009 en resolution i vilket Europaparlamentet konstaterade att Lavalfallet i Sverige visar på behovet av att klargöra friheten för tjänster kontra grundläggande rättigheter inom EU. Europaparlamentet uppmanade kommissionen att utarbeta nödvändiga förslag, som kan bidra till att förhindra motstridiga tolkningar av utstationeringsdirektivet i framtiden, efter det att en grundlig analys företagits på nationell nivå.

Europeiska kommissionens ordförande Barroso har inför EU-parlamentet riktat mycket skarp kritik mot EG-domstolens tolkning av EU:s utstationeringsdirektiv, och aviserat om ett lagstiftningsinitiativ på området. Ett sådant initiativ är ett av det kommande spanska EU-ordförandeskapets främsta prioriteter, efter det att det svenska ordförandeskapet vägrat att föra upp frågan om ändringar i EU:s utstationeringsdirektiv på den politiska dagordningen inom EU.

Trots denna utveckling föreslår nu den svenska regeringen långtgående inskränkningar i fackliga organisationers rättigheter att vidta åtgärder för att kunna teckna kollektivavtal.

Den svenska arbetsmarknadsmodellen går ut på att en facklig organisation inom den aktuella branschen mot en arbetsgivare från en annan medlemsstat framställer krav på kollektivavtal som innehåller bl.a. villkor om lön. Ytterst kan villkoren i kollektivavtalet drivas igenom genom vidtagande av stridsåtgärder. Som Laval-utredningen framhåller, underkände EG-domstolen inte principiellt denna metod för utsträckning av lönevillkor, utan gjorde en prövning utifrån artikel 49 av hur den tillämpades i det aktuella fallet.

En principiell åtskillnad måste göras mellan de krav som medlemsstaterna har en möjlighet respektive en skyldighet att ställa på utstationerande arbetsgivare å den ena sidan, och fackliga organisationers rätt att vidta fackliga stridsåtgärder i syfte att sluta kollektivavtal, å den andra sidan. Den förstnämnda frågan styrs av EG:s utstationeringsdirektiv, medan fackliga organisationers rätt att vidta fackliga stridsåtgärder ska bedömas i enlighet med EG-fördraget.

I detta sammanhang har EG-domstolen i punkt 107 i Laval domen uttryckligen godtagit att en blockad som en facklig organisation i värdmedlemsstaten vidtar, i syfte att garantera utstationerade arbetstagare arbets- och anställningsvillkor som fastställts på en viss nivå, i princip har som ändamål att skydda arbetstagare.

Till skillnad från andra punkter i domen, hänvisar EG-domstolen i detta avseende inte till i lag eller kollektivavtal fastställda minimilöner. Därför kan det inte anses föreligga något principiellt EG-rättsligt hinder enligt artikel 49 EG för fackföreningar mot att kräva t.ex. en på förhand känd genomsnittslön av arbetsgivare från andra medlemsstater som villkor för avtalstecknande.

För att tillgodose EG-domstolens förutsägbarhetskrav i Lavaldomen, skulle det vara tillräckligt att arbetsmarknadens parter i lag eller förordning åläggs en rapporteringsskyldighet till Arbetsmiljöverket och Medlingsinstitutet, varigenom nationella och regionala genomsnittslöner och, i förekommande fall, minimilöner på respektive avtalsområde, inrapporteras.

Lagförslagen strider också mot regeringsformen på flera punkter. Det gäller principen om allas likhet inför lagen, föreningsfriheten, arbetsmarknadsparternas autonomi och förhandlingsfrihet samt rätten att vidta stridsåtgärder.

Det är alltså den borgliga regeringen som förhindrar att Svenska kollektivavtal skall användas på Svenska arbetsplatser.

Därför är det Skånska parti distriktets uppfattning att ställa sig bakom den Socialdemokratiska riksdagsgruppens ställningstagande att riva upp de av regeringen föreslagna lagändringarna som utgör en begränsning som saknar stöd i EG-rätten.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

BOSTÄDER

Föredragande: Ulrika Thulin och Leif Jakobsson

UTLÅTANDE NR 14

Motionären hävdar att en tredjedel av kostnaden i alla byggprojekt varje år är slöseri och byggfel. Man kan diskutera om det är så mycket, men oavsett vilket så kan man konstatera att svinnet är för stort och byggfelen för många.

Att komma åt detta är en angelägen uppgift. Motionären nämner en del bra förslag. Exempelvis bättre planering av byggen och bättre organisering av arbetslag genom flera projekt.

En annan angelägen åtgärd är bättre beställarkompetens både vad gäller byggmaterial och entreprenader inom byggbranschen. Här är betoning på bra kvalitet i förhållande till pris och krav på kollektivavtal viktiga aspekter.

Industriellt byggande innebär att byggprojekten är mer samordnade och välplanerade och att en stor del av processen görs redan på fabrik. Massproduktion av de olika delarna gör processen både billigare och enklare. Det har visat sig fullt möjligt att bygga med hög kvalitet på detta sätt. Denna typ av byggande är på frammarsch och kan i bästa fall innebära både snabbare och billigare byggprojekt.

Det är rätt som motionären nämner att mindre slöseri och byggfel kan bidra till lägre hyror och huspriser. Men detta är bara en av många faktorer. Regeringens minskade stöd till byggande och attack mot hyresrätten och allmännyttan riskerar att leda till färre byggen och högre hyror. Denna politik måste ändras om vi ska få till stånd bostäder som folk har råd att bo i.

Tyvärr utgår en del byggföretag ifrån vad kunderna i slutändan kan betala för bostaden, inte hur mycket det kostar att bygga. Billigare byggande innebär därför inte per automatik lägre hyror och priser i alla fall. Detta är till exempel fallet när svart arbetskraft rekryteras från andra länder och anställs till usla löner. Risken är att detta bara leder till högre vinst för byggföretaget utan att vare sig arbetarna eller de boende får någon nytta av det. Bättre konkurrens i byggbranschen och åtgärder mot karteller och andra skumraskaffärer är viktiga faktorer både för att öka kvaliteten och sänka hyror och huspriser.

När det gäller kvaliteten på undervisningen på byggprogram på gymnasie- högskole- och universitetsnivå så kan man börja med att konstatera att byggprogram endast finns på gymnasie-nivå. På högskole- och universitetsnivå finns däremot arkitekt- och ingenjörsprogram.

Det finns ingenting som tyder på att dessa utbildningar generellt håller en låg standard, vare sig ur ett nationellt eller internationellt perspektiv (även om alla utbildningar självklart hela tiden kan behöva utvecklas och bättre anpassas till arbetslivets krav). Däremot är det ett stort problem att många ungdomar som gått på byggprogram idag har svårt att få praktik på byggen, trots bristen på arbetskraft. Ofta efterfrågas äldre arbetskraft med arbetslivserfarenhet. Frågan är dock hur dessa unga ska få erfarenheter om de inte släpps in på arbetsmarknaden. Mer av arbetsplatsförlagd utbildning kan vara ett sätt att hjälpa ungdomar att få in en fot på arbetsplatserna och att få arbetslivserfarenhet redan under utbildningstiden.

När det gäller ökad forskning kring byggande så är detta självklart önskvärt. Däremot är det tveksamt att från statligt håll tvinga fram en utvecklingsfond för innovationer inom byggsektorn som ska bekostas av entreprenadsumman i varje byggnadsprojekt. Risken är stor att fonden därmed inte kommer att styras från offentligt håll utan att finansierarna kräver inflytande över hur fondens medel ska användas.

Frivilliga satsningar på byggforskning från branschens sida bör uppmuntras. Staten bör också satsa mer på byggforskning i offentlig regi.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1 och 3 anses besvarad,

att attsats 2 avslås.

UTLÅTANDE NR 15

Motionären föreslår i sin motion sänkta tillåtna nivåer av energianvändning och isolering av klimatskal för bostäder.

I partiets rådslag avseende klimat finns bl.a. följande skrivningar och viljeinriktningar avseende boende som mer än väl har intentionerna i samma riktning som motionären:

Vi anser att energianvändningen i våra bostäder bör minska med 30 % till år 2020.

Vi vill att 75 % av de hus som byggs 2020 och alla offentliga nybyggnationer skall vara energieffektiva hus, det vill säga hus med behov av minimal eller ingen uppvärmning.

Vi vill att det ska ställas energikrav vid ombyggnad.

I kongressens beslut om riktlinjer antogs följande skrivning All nybyggnation ska vara ekologisk hållbar och Målet är att energianvändningen i våra bostäder ska minska med en tredjedel till 2020.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 16

Ds instämmer i analysen och behovet av en aktiv bostadspolitik. Den borgerliga regeringen har kraftigt försämrat möjligheterna för kommunerna och de allmännyttiga bostadsbolagen att tillgodose behovet av bostäder.

Därför antog också partikongressen en ambitiös bostadspolitisk agenda. Bland förslagen finns:

Vi ska bygga bort bostadsbristen – investeringsstöd till hyresbostäder.

Värna allmännyttan – nej till marknadshyror.

ROT-avdrag även till hyresfastigheter och bostadsrätter.

Skärpt lagstiftning mot oseriösa fastighetsägare.

Förhindra ombildningar genom att låsa upplåtelseformen i detaljplan.

I andra attsatsen föreslår motionären att kommunerna genom sina kommunala bostadsbolag ska bygga särskilda boende och seniorboende. DS tycker naturligtvis att kommunerna ska se till att det kommer tillstånd den typen av bostäder för att möta behoven men det behöver inte vara det kommunala bolaget som bygger och driver det. I många kommuner är särskilda boenden i ren förvaltningsdrift och det bör vara upp till kommunen att avgöra hur man vill organisera äldreboendet.

I näst sista attsatsen föreslås lagstiftning som hindrar kommunerna att sälja ut hyresbostäder i områden där hyresrätten är underrepresenterad. Syftet med förslaget är gott och socialdemokratiska kommunalpolitiker måste agera efter den grundtanken. Men att lagstifta enligt förslaget är dels ett stort ingrepp i den kommunala självstyrelsen, dels en väldigt osäker rättsgrund. Begreppet underrepresenterad måste relateras till något – är det 30 – 50 eller 10 % DS anser att det måste vara upp till kommunalpolitikerna att göra avvägningar och bedömningar utifrån lokala förhållanden. Men återigen – att sälja ut eller ombilda allmännyttan är i normalfallet inte socialdemokratisk politik.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 2 anses besvarad,

att attsats 8 avslås,

att motionen i övrigt bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

ENERGI

Föredragande: Marie Granlund och Bo Bernhardsson

UTLÅTANDE NR 17, 19, 20, 21, 22

Motionerna behandlar frågor som rör vilka alternativa energislag – bioenergi som etanol och biogas, men också vattenkraft och vindkraft – som skall utvecklas och vilka styrmedel som skall användas för att åstadkomma den nödvändiga förnyelsen av energisystemet. En av motionerna berör också i all hast ”det socialdemokratiska klimatprogrammet” som motionären menar ”ska i grunden revideras eftersom det inte är realistiskt, genomförbart och trovärdigt”.

Vad gäller den frågan vill distriktsstyrelsen hävda att det enda som ter sig orealistiskt och icke trovärdigt är att inte lägga fast en mycket hög ambitionsnivå när det gäller att fasa ut fossila drivmedel och radikalt minska utsläppen av växthusgaser. Vi ser det dessutom som självklart att de mål som socialdemokraterna nu tillsammans med de andra partierna i oppositionen satt upp kommer att behöva revideras efter hand.

Det gäller också de politiska styrmedlen som används. Således är vi övertygade om att definitionen av miljöbil och olika beslutade subventioner för miljöbilar, t ex skattebefrielse, successivt kommer att revideras. Detta i takt med att kunskapsläget, tekniken och alternativen utvecklas och kraven höjs. Det som idag klassas som miljöbil kommer sannolikt i morgon att inte klassas som en sådan.

Vad gäller etanolen så är den ingen långsiktig lösning på drivmedelsfrågan, men den kan i det korta perspektivet spela en roll också i Sverige för att fasa ut fossila drivmedel. Att som motionären kräver (motion 20) fatta beslut om vad som idag inte ska odlas för produktion av etanol eller biodiesel, eller att enbart biogas ska produceras som fordonsbränsle på åkermark, ter sig för distriktsstyrelsen som ett utslag av bakvänt planekonomiskt tänkande.

Användningen av el-certifikat och utsläppsrätter som styrmedel är liksom övriga delar av energi- och klimatpolitiken föremål för en löpande utvärdering, kritisk granskning och utveckling.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

- att** motionerna 20 och 22 samt attsats 1 i motion 17 och attsats 2, 3 och 4 i motion 19 avslås,
- att** motion 21 samt attsatserna 2 och 3 i motion 17 och attsatserna 5 och 6 i motion 19 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 18

Motionären tar upp en mycket angelägen fråga om svälten i världen.

Enligt FN:s beräkningar lider idag över 963 miljoner människor av kronisk hunger. Varje dag dör omkring 25 000 människor av svält och svältrelaterade orsaker.

FN:s världslivsmedelsprogram (WFP) är världens största humanitära organisation och FN:s program för matbistånd. WFP konstaterar att det aldrig tidigare har funnits så mycket mat som

idag. Så varför går 820 miljoner människor i utvecklingsländer hungriga? I rena kvantitativa termer finns det tillräckligt med mat för att mätta hela jordens befolkning på 6,4 miljarder människor.

WFP menar att det finns flera olika förklaringar som naturen, krig, fattigdom, infrastruktur och miljö.

Naturkatastrofer som till exempel översvämningar, tropiska stormar och långa perioder av torka ökar – med katastrofala konsekvenser för mat tillgången i fattiga utvecklingsländer.

Torka är den enskilt vanligaste orsaken till matbrist i världen. 2006 orsakade återkommande torka missväxt och stora boskapsförluster i delar av Etiopien, Somalia och Kenya.

I många länder förvärrar klimatförändringarna de redan svåra omständigheterna. Till exempel hanterar fattiga bönder i Etiopien och Guatemala regnbrist genom att sälja av boskap för att täcka sina förluster och köpa mat. Men torka flera år i följd, vilket är allt vanligare på Afrikas horn och i Centralamerika, tömmer ut deras resurser.

Sedan 1992 har andelen kort- och långvariga matkriser som kan relateras till mänskliga faktorer mer än fördubblats – från 15 procent till mer än 35 procent. Allt för ofta utlöses dessa nödsituationer av konflikter.

Från Asien till Afrika vidare till Latinamerika fördrivar krig miljoner av människor från sina hem, vilket leder till några av världens största hungersnödsituationer. 2004 fördrev den eskalerande situationen i Darfur-regionen i Sudan mer än en miljon människor och skapade en utbredd hungersnöd i ett område som vanligtvis åtnjuter mycket nederbörd och fina skördar. I krigssituationer används ibland mat som ett vapen. Soldater försöker svälta sina motståndare till att ge upp genom att kontrollera eller förstöra mat och boskap och systematiskt ödelägga lokala marknader. Fält och vattenkällor blir ofta minerade eller förgiftade, vilket tvingar bönderna att överge sina marker.

Under 1990-talet, då olika konflikter spred kaos i centrala Afrika, ökade andelen hungrande människor i regionen från 53 till 58 procent. Det ska jämföras med mer fredliga delar av Afrika som Ghana och Malawi, där undernäringen minskar.

I utvecklingsländer har bönder ofta inte råd med utsäde för att plantera grödor nog för att mätta sin familj. Hantverkare saknar pengar att köpa verktyg för så de kan utöva sitt yrke.

Andra har inte mark, vatten eller utbildning för att lägga grunden till en säker framtid.

Den som drabbats av fattigdom har inte nog med pengar för att köpa eller producera mat till sig själva och sina familjer. Som ett resultat tenderar de att bli svagare, och förmågan att producera tillräckligt mat minskar ytterligare.

I det långa loppet erbjuder ökad avkastning i jordbruket den bästa vägen för att komma till rätta med fattigdom och hunger.

Enligt rapporten 2004 Food Insecurity Report från Mat och Jordbruksorganisationen, FAO (Food and Agriculture Organisation), så har de länder som är på väg att uppfylla FN:s första millenniemål något gemensamt – en betydligt bättre jordbruksproduktion än genomsnittet. Fortfarande saknar för många utvecklingsländer viktig jordbruksinfrastruktur, som tillräckligt med vägar, lagerbyggnader och bevattningssystem. Resultatet är höga transportkostnader, brist på lagringsmöjligheter och opålitlig vattentillgång. Allt detta samverkar för att begränsa jordbrukets avkastning. Men trots att majoriteten av utvecklingsländerna är beroende av jordbruk, prioriterar deras regeringar den urbana utvecklingen.

Dålig jordbruksteknik, avskogning, överodling och övergödning utarmar den bördiga jorden och sprider orsaken till hunger. Världens bördiga jordbruksmarker hotas allt mer av erosion, för hög salthalt och av ökenutbredning.

Högt upp på listan över de millenniemål som Förenta Nationerna enats om hittar man målet att halvera andelen svältande människor i världen till år 2015. Svält är i dag det allvarligaste hotet i världen mot människors liv och hälsa.

Distriktsstyrelsen anser att svälten i världen är en mycket angelägen fråga att finna lösningar på för att uppnå millenniemålet att halvera andelen svältande i världen till 2015. Det finns många som måste ta sitt ansvar. Däremot delar distriktsstyrelsen inte motionärens slutsatser om orsaker till svälten eller motionärens förslag på lösningar.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 23 OCH 24

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att en ökad energieffektivisering i bostadssektorn är ett prioriterat område i socialdemokraternas energi- och klimatpolitik. Bostadssektorn står idag för en dryg tredjedel av Sveriges energianvändning. För att rejält minska bostädernas energianvändning måste både nybyggda och befintliga bostäder bli avsevärt mer energieffektiva. Därför behöver stora energibesparande åtgärder vidtas i hela bostadsbeståndet under de kommande åren.

För att drastiskt minska bostadssektorns energianvändning krävs en tydlig politisk riktning och effektiva styrmedel. Nya styrmedel behövs för att vässa politiken och skapa möjligheter att nå den fulla potentialen när det gäller att spara energi i bostadssektorn. Skärpta åtgärder för energieffektiv och klimatsmart bebyggelse kan också ge påtagliga sysselsättningseffekter.

Distriktsstyrelsen delar också motionärens uppfattning att olika former av lågenergihus och s.k. passivhus visar att det är möjligt att bygga hus med energiförbrukningar i intervallet 50-70kWh/kvm och år. Det är viktigt att ta till vara dessa erfarenheter och successivt skärpa kraven på energiförbrukning vid nybyggnation. Förslag till nya riktlinjer för skärpta energinormer vid nybyggnation bör utformas och kombineras med ett ökat stöd till kunskapsuppbyggnad om utformning av bland annat lågenergi- och passivhus.

Vi delar naturligtvis motionärens allmänna uppfattningar att energisparande är viktigt och att samhället måste ställas om för att bli långsiktigt hållbart. Vi vill dock stryka under att ett sådant arbete sedan ganska länge pågår, även om det måste drivas med ännu större målmedvetenhet framöver.

Distriktsstyrelsen anser i motsats till motionären att det är självklart att staten skall styra utvecklingen för att få till stånd en förnyelse inom energisektorn.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 2 i motion 24 avslås,

att attsats 4 i motion 23 och attsats 1 i motion 24 bifalles,

att motionerna anses i övrigt vara besvarade,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 25, 26, 27, 28, 29 OCH 30 SAMT ATTSATSERNA 1 OCH 3 I MOTION 36

Motionerna behandlar med lite olika infallsvinklar energi- och klimatpolitiken.

En av slutsatserna, framförd i olika varianter är att klimathotet är en ”bluff” och att IPCC:s (FN:s klimatpanel) ”scenarier är orealistiska”. Motionären vill att distriktskongressen skall slå fast detta i ett antal beslut.

En överväldigande majoritet av den vetenskapliga sakkunskapen i världen står emellertid bakom IPCCs bedömningar. Det gör också de flesta statsledningar och politiker. En helt annan sak är att man inte på klimatomötet i Köpenhamn i december förra året lyckades ena sig om kraftfulla åtgärder för att begränsa utsläppen av växthusgaser.

Att en överväldigande majoritet av forskare och politiker står bakom IPCCs syn innebär inte att alla gör det eller att klimatpanelens arbete och slutsatser i varje enskild del är invändningsfria. Men det innebär att det vore fullständigt ansvarslöst, mot bakgrund av vad vi idag tror oss veta, att negligera IPCCs budskap om vad som måste göras, d v s att minska utsläppen av växthusgaser som beror på användningen av fossila bränslen som olja, kol och naturgas.

Motionerna 25, 26 och 30 behandlar ”peakoil”, d v s att världens oljeproduktion nått sitt maximum och att en förestående ”oljekris” väntar. Motionernas krav går ut på att det bör planeras och informeras om denna förestående kris.

En annan syn på oljeproblematiken är att vi hur som helst av klimatpolitiska skäl så snart möjligt och så långt möjligt måste fasa ut de fossila bränslena ur energisystemet och att peakoil, med stigande priser som följd, på ett synnerligen effektivt sätt kan bidra till att göra de förnybara alternativen lönsamma och intressanta att utveckla.

Ett annat krav från motionären (Motion 29 att-sats 3 och motion 27 att-sats 3) handlar om att världens nationer av olika skäl skall enas om att begränsa förbrukningen av olja, gas och kol. Distriktsstyrelsen konstaterar att detta, mera på grund av klimathotet än på grund av en förestående ”peakoil”, i själva verket redan har uppnåtts i form av allmänna deklARATIONER, även om alltså det mesta i praktiken fortfarande återstår att göra. Vad bland andra IPCC strukit under är att det brådskar.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 25, 26, 27, 28, 29, 30 samt attsatserna 1 och 3 i motion 36 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 31

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att den svenska basindustrin måste erbjudas konkurrenskraftiga elpriser. Vattenfall spelar här en viktig roll genom att erbjuda långsiktiga avtal.

Något av det mest centrala för den basindustrins elförsörjning är emellertid att det finns en långsiktig energipolitik. Distriktsstyrelsen beklagar att regeringen inte söker samförstånd över blockgränserna.

Utsläppsrätter är en viktig klimatpolitisk åtgärd men måste självklart hela tiden utvärderas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 32

Motionären tar upp frågor som är mer av vetenskaplig än politisk karaktär. I de politiska riktlinjer som partikongressen lade fast att energianvändningen ska minska både inom bostads- och produktionssektorn. I riktlinjerna skrivs också att vi ska trygga tillgången på el och annan energi med en energiproduktion som har låg inverkan på hälsa, miljö och klimat – och att göra detta på internationellt konkurrenskraftiga villkor.

Utifrån denna viljeinriktning ska en sammanhållen energi- och klimatpolitik utvecklas.

Vidare skriver man i riktlinjerna att vi måste bygga vår energiproduktion på förnybara energikällor, fasa ut miljöfarlig energiproduktion och effektivisera energianvändningen. Samtidigt ska basindustrin ha god tillgång till energi och naturresurser - till konkurrenskraftiga priser. Det är viktigt för den globala miljön att denna industri ges goda möjligheter att investera i vårt land och därigenom kunna pröva ny miljö- och energieffektiv teknik.

Med utgångspunkt ifrån det anser distriktsstyrelsen att vår politik på energiområdet har en inriktning som tar hänsyn både till en minskning av konsumtionen av energi och till hållbarhetsperspektivet i produktionen av energi.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 33

Vad gäller motion nr 33 kräver motionären en hel rad, preciserade utredningar om den framtida energiförsörjningen. Distriktsstyrelsen konstaterar att frågan om den framtida energiförsörjningen och hur samhället skall kunna ställas om för att bli långsiktigt uthålligt är den som står allra högst upp på den politiska dagordningen. Det pågår alltså ett aktivt kunskapssökande och utvecklingsarbete som sker i många olika former, bland annat som statliga utredningar. Nya kommer att initieras. Frågor i anslutning till den problematik som motionären nämner är och kommer fortsatt att vara föremål för utredningsarbete, även om uppdragen inte formuleras exakt som i motionens att-satser.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 34

Frågan är vad det är lämpligt att en distriktskongress beslutar om. Att den avhåller sig från att vid varje kongresstillfälle slå fast vilka naturlagar som gäller och hur de fungerar är förhoppningsvis lätt att enas om.

Vad motionären vill är att distriktskongressen skall klargöra att energi som kräver mer energi för att framställas än den i slutänden frambringar inte skall framställas, så vitt inte detta kan motiveras med att den har andra fördelar.

Distriktsstyrelsen kan inte se att vare sig vetenskapssamhället, energi producenterna, marknaden eller väljarna förväntar sig ett klargörande av detta slag från socialdemokraterna.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 35 OCH ATT-SATSERNA 2 OCH 4 MOTION 36

Socialdemokraterna vill att kärnkraften fasas ut ur energisystemet i den takt som ekonomin tillåter det och som miljövänliga, förnybara alternativ kan ersätta den.

Om nya revolutionerande rön ger oss anledning att ompröva synen på kärnkraften, dess risker och kostnader, kommer vi naturligtvis att göra det.

Vad motionären vill är att kongressen i en rad beslut skall slå fast nya sanningar på ett synnerligen kontroversiellt område. Det vill distriktsstyrelsen av naturliga skäl inte göra. Partiets uppgift är att efter en prövande, kunskapssökande diskussion formulera politik baserad på våra värderingar, inte att utfärda vetenskapliga dekret.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2, 3, 4, 5 och 6 i motion 35 avslås,

att attsats 7 i motion 35 och attsatserna 2 och 4 i motion 36 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 37

Distriktsstyrelsen delar inte motionärens uppfattning om utbyggnad av vattenkraften och de idag orörda älvarna.

De flesta stora älvarna i Sverige är reglerade. Sverige har byggt ut cirka 75procent av den tillgängliga potentialen av vattenkraft och vi är beroende av vattenkraftproduktion för att tillgodose landets elbehov.

Riksdagen har i stor enighet fattat beslut om att de kvarvarande orörda älvarna - Kalix älv, Pite älv, Torne älv och Vindelälven – inte ska bli föremål för reglering och utbyggnad.

Det är ett välkänt faktum att vattenkraften vid sidan av sina goda sidor har en betydande negativ miljöpåverkan. Dammar medför negativa sociala, miljömässiga och ekonomiska konsekvenser. Vattenkraften betyder stora ingrepp i naturen och omgivande djur- och växtliv tar skada. Laxarnas vandring tillbaka till sina lekplatser har störts av de vibrationer som kraftverket ger ifrån sig. Många människors försörjningsmöjligheter påverkas också negativt av effekter nedanför dammbygget: försämrat fiske, sämre vattenkvalitet, lägre vattenstånd i floden och minskad bördighet i jordbruksmark och skogar till följd av minskad tillgång på naturliga gödningsämnen och bevattning från flodens säsongsbundna översvämningar. Kvarvarande strömmande vattendrag är därför särskilt värdefulla för såväl flora och fauna som för rörligt friluftsliv och sportfiske.

De orörda älvmiljöerna utgör alla utomordentligt rika ekosystem med större biologisk mångfald och produktion än någon annan naturtyp i Sverige. Samtidigt är de alla unika ur ekologisk synpunkt – ingen är den andra lik vad gäller sammansättning av växt- och djursamhällen. Samtliga erbjuder starka skönhetsupplevelser, utsökt rekreation och fiske i toppklass. De är omistliga värden som måste bevaras!

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

EU OCH INTERNATIONELLT

Föredragande: Kerstin Engle och Kent Härstedt

UTLÅTANDE NR 38

De förslag som motionären lägger överensstämmer inte med rubriken i motionen. I rubriken efterfrågas ett kort dokument som alla kan förstå och rösta om i stället för Lissabonfördraget. Frågan är i dag överspelad i och med att Lissabonfördraget trätt i kraft. Dessutom torde det vara svårt att göra ett fördrag för den europeiska unionen kort eftersom det rör sig om lagtext som spänner över många områden. I stället kan man som hittills utge s.k. populärversioner över fördraget som beskriver de viktigaste delarna och de viktigaste förändringar som föreslås.

Motionären föreslår att EU ska vara en demokratisk öppen och välmående union som hämtar sin legitimitet från valhandlingen och att i EU ska de som har makten kunna hållas ansvariga inför folken i medlemsstaterna. Det är lätt att hålla med och så är det i dag. Den ansvariga i EU utses indirekt av rådet som består av regeringarna i medlemsländerna och av europaparlamentet.

Motionärens övriga förslag som handlar om hur EU ska hämta sin legitimitet från valhandlingen har starka drag av federalism. Motionären vill att EU-medborgarna ska rösta fram EU-kommissionen, rösta om ordföranden för rådet och att både EU-kommissionen och ordföranden för rådet ska hållas ansvariga i val. Man måste förmoda att motionären då menar allmänna val i hela EU.

Detta vore att gå väldigt långt i federal riktning. I det nya fördraget kommer det folkvalda europaparlamentet inte bara att få rösta om kommissionen som helhet utan också att utse kommissionens ordförande. Ordföranden för rådet kommer att utses av rådet precis ordföranden (talmannen) för europaparlamentet utses av europaparlamentet. Därmed behålls EU-samarbetets karaktär som ett mellanstatligt samarbete med överstatliga inslag.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 2,3 och 4 avslås,

att attsatserna 1 och 5 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 39

Stefan A Johansson har helt rätt i att kunskaperna om EU är för låga både i Sverige och i övriga EU-länder. Detta gäller både bland medborgare och politiker.

Detta är ett demokratiskt problem eftersom medborgarna berörs av det som händer i EU, på gott och ont. Har man inte kunskap missar man chansen att påverka.

För att råda bot på detta föreslår Stefan A. Johansson att EU-frågorna integreras med den övriga politiska verksamheten. Då skulle EU-frågorna få samma förankring hos svenskarna som

inrikespolitiken. För att uppnå detta vill Johansson lägga ner riksdagens EU-nämnd.

Motionären har helt rätt i att EU-frågorna behöver diskuteras betydligt mer i riksdagens utskott och inte bara vara något som regeringen informerar EU-nämnden om. · Problemet är bara att utskotten redan idag uppmuntras att diskutera aktuella EU-frågor i utskotten innan ministerrådsmötena. Även om många fler utskott idag utnyttjar den möjligheten än förut så sker det inte i alla fall. Mot den bakgrunden vore det mycket olyckligt att lägga ner EU-nämnden. Hur ska man då kunna garantera att EU-frågorna verkligen får förankring i riksdagen?

EU-nämnden finns nämligen till för att garantera att regeringen aldrig kan resa till Bryssel och själsvåldigt besluta i EUs ministerråd. De måste först förankra politiken i riksdagen, bland de folkvalda. Om en majoritet av ledamöterna i EU-nämnden säger nej, då tvingas regeringen rätta sig efter detta.

EU-nämnden består av representanter från riksdagens partier, som även företräder utskotten. Det innebär att det alltid finns en länk mellan EU-nämnden och de utskott som berörs. · Det finns ytterligare en poäng med EU-nämnden, och det är ”helikopterperspektivet”. Inför Europeiska rådet (när regeringscheferna i EU träffas) så täcker deras möten hela spektrat av politiska frågor och spänner över många av utskottens områden.

När den svenske statsministern ska träffa EU-nämnden inför dessa möten, så finns representanter från alla utskott på plats och kan ställa frågor och komma med synpunkter. Skulle statsministern istället gå till flera utskott så är detta mer tidskrävande och risken är dessutom att man glömmer något utskott som är berört. Då är det bättre att alla utskott är representerade och får komma till tals!

Offentligheten i EU-nämnden är också unik. Riksdagens utskott i övrigt har stängda möten och det finns ingen möjlighet för medborgarna att ta del av protokoll från mötena. Man får aldrig veta vem som sagt vad.

I EU-nämnden är möten med statsministern offentliga. De är till och med TV-sända! Övriga möten är visserligen stängda, men protokollen görs offentliga i efterhand så att man kan läsa ordagrant vad statsråd och riksdagsledamöter sagt. I detta finns en potential för att öka både intresse och kunskap om EU-frågor bland allmänheten och politiker.

EU-nämnden är den yttersta garanten för att regeringen inte kör över riksdagen i viktiga EU-frågor och fyller därmed en viktig roll. Men det betyder dock inte att övriga riksdagsledamöter bör hållas utanför riksdagsarbetet. Tvärtom måste fler involveras i arbetet. Alla utskott bör uppmuntras att diskutera relevanta EU-frågor inför ministerrådsmötena. Fler politiker bör inse kopplingen mellan den lokala, regionala, nationella och europeiska nivån. EU är en del av inrikespolitiken eftersom vi är medlemmar och därmed både påverkas och själva kan påverka!

Riksdagen håller nu på att reformera sitt EU-arbete, just för att öka kunskapen om EU och involvera riksdagsledamöterna än mer i EU-arbetet.

En nyordning är att riksdagen har debatter om så kallade grön- och vitböcker. Detta innebär att riksdagen på ett tidigt stadium kan sätta sig in i EU-förslag som först långt senare blir föremål för beslut.

Riksdagen kommer också att kunna utnyttja möjligheten att lämna in remisser till EU-kommissionen på EU-förslag där vi har synpunkter.

EU-arbetet behöver intensifieras för att öka kunskapen och möjligheten att påverka vår EU-politik, men detta sker inte genom att den aktivitet som ändå finns (via EU-nämnden) stoppas. Däremot behövs mer uppmuntran av EU-engagemang i största allmänhet både i och utanför riksdagen!

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 bifalles,

att attsats 2 avslås,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 40

Motion 40 ställer helt upp på den ryska beskrivningen av krigsförloppet och dess bakgrund. Den ryska inmarschen försvaras t ex med att man ville avbryta pågående ”folkmord”.

Distriktsstyrelsen menar att motionen ger en såväl felaktig som partisk bild av kriget. Georgien är förvisso inte en oskyldig aktör. Det var med all sannolikhet Georgien som startade själva kriget. Men då ska man veta att Ryssland sedan länge på olika sätt uppmuntrat utbrytarrepubliken Sydossetien, med det uppenbara målet att införliva den delen av Georgien med Ryssland. Bland annat så delade man ut ryska pass till befolkningen i området. Provokationerna mot Georgien från rysk sida har varit otaliga.

När kriget väl var igång, så använde Ryssland också mycket mer våld än vad man behövde. Man höll sig inte heller till Sydossetien, utan gick vidare in i Georgien. Någon grund för Putins påstående om att det pågick folkmord på sydosseter finns inte.

Attsatserna i motionen skulle distriktsstyrelsen i några fall kunna instämma i. Men eftersom hela motionen utgår från felaktiga premisser, så menar distriktsstyrelsen att det är rimligast att helt avslå motionen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 41

Motionären tar upp en mycket angelägen fråga om svälten i världen.

Enligt FN:s beräkningar lider idag över 963 miljoner människor av kronisk hunger. Varje dag dör omkring 25 000 människor av svält och svältrelaterade orsaker.

FN:s världslivsmedelsprogram (WFP) är världens största humanitära organisation och FN:s program för matbistånd. WFP konstaterar att det aldrig tidigare har funnits så mycket mat som idag. Så varför går 820 miljoner människor i utvecklingsländer hungriga? I rena kvantitativa

termer finns det tillräckligt med mat för att mätta hela jordens befolkning på 6,4 miljarder människor.

WFP menar att det finns flera olika förklaringar som naturen, krig, fattigdom, infrastruktur och miljö.

Naturkatastrofer som till exempel översvämningar, tropiska stormar och långa perioder av torra ökar – med katastrofala konsekvenser för mattillgången i fattiga utvecklingsländer.

Torka är den enskilt vanligaste orsaken till matbrist i världen. 2006 orsakade återkommande torra missväxt och stora boskapsförluster i delar av Etiopien, Somalia och Kenya.

I många länder förvärrar klimatförändringarna de redan svåra omständigheterna. Till exempel hanterar fattiga bönder i Etiopien och Guatemala regnbrist genom att sälja av boskap för att täcka sina förluster och köpa mat. Men torka flera år i följd, vilket är allt vanligare på Afrikas horn och i Centralamerika, tömmer ut deras resurser.

Sedan 1992 har andelen kort- och långvariga matkriser som kan relateras till mänskliga faktorer mer än fördubblats – från 15 procent till mer än 35 procent. Allt för ofta utlöses dessa nödsituationer av konflikter.

Från Asien till Afrika vidare till Latinamerika fördrivar krig miljoner av människor från sina hem, vilket leder till några av världens största hungersnödsituationer. 2004 fördrev den eskalerande situationen i Darfur-regionen i Sudan mer än en miljon människor och skapade en utbredd hungersnöd i ett område som vanligtvis åtnjuter mycket nederbörd och fina skördar.

I krigssituationer används ibland mat som ett vapen. Soldater försöker svälta sina motståndare till att ge upp genom att kontrollera eller förstöra mat och boskap och systematiskt ödelägga lokala marknader. Fält och vattenkällor blir ofta minerade eller förgiftade, vilket tvingar bönderna att överge sina marker.

Under 1990-talet, då olika konflikter spred kaos i centrala Afrika, ökade andelen hungrande människor i regionen från 53 till 58 procent. Det ska jämföras med mer fredliga delar av Afrika som Ghana och Malawi, där undernäring minskar.

I utvecklingsländer har bönder ofta inte råd med utsäde för att plantera grödor nog för att mätta sin familj. Hantverkare saknar pengar att köpa verktyg för så de kan utöva sitt yrke.

Andra har inte mark, vatten eller utbildning för att lägga grunden till en säker framtid.

Den som drabbats av fattigdom har inte nog med pengar för att köpa eller producera mat till sig själva och sina familjer. Som ett resultat tenderar de att bli svagare, och förmågan att producera tillräckligt mat minskar ytterligare.

I det långa loppet erbjuder ökad avkastning i jordbruket den bästa vägen för att komma till rätta med fattigdom och hunger.

Enligt rapporten 2004 Food Insecurity Report från Mat och Jordbruksorganisationen, FAO (Food and Agriculture Organisation), så har de länder som är på väg att uppfylla FN:s första millenniemål något gemensamt – en betydligt bättre jordbruksproduktion än genomsnittet. Fortfarande saknar för många utvecklingsländer viktig jordbruksinfrastruktur, som tillräckligt med vägar, lagerbyggnader och bevattningssystem. Resultatet är höga transportkostnader, brist på lagringsmöjligheter och opålitlig vattentillgång. Allt detta samverkar för att begränsa jordbrukets avkastning. Men trots att majoriteten av utvecklingsländerna är beroende av jordbruk, prioriterar deras regeringar den urbana utvecklingen.

Dålig jordbruksteknik, avskogning, överodling och övergödning utarmar den bördiga jorden och sprider orsaken till hunger. Världens bördiga jordbruksmarker hotas allt mer av erosion, för hög salthalt och av ökenutbredning.

Högt upp på listan över de millenniemål som Förenta Nationerna enats om hittar man målet att halvera andelen svältande människor i världen till år 2015. Svält är i dag det allvarligaste hotet i världen mot människors liv och hälsa.

Distriktsstyrelsen anser att svälten i världen är en mycket angelägen fråga att finna lösningar på för att uppnå millenniemålet att halvera andelen svältande i världen till 2015. Det finns många som måste ta sitt ansvar. Däremot delar distriktsstyrelsen inte motionärens slutsatser om orsaker till svälten eller motionärens förslag på lösningar.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 42

Motionären tar i motionen upp frågan om hur det praktiska biståndsarbetet ska bedrivas. I partiets riktlinjer som fastställdes av partikongressen 2009 finns angivet en övergripande inriktning över hur biståndsarbetet ska bedrivas. Nedan anges de mer principiella ställningstagandena kring vår biståndspolitik.

”För en långsiktigt hållbar global utveckling krävs en helhetssyn inkluderande allt från bistånd och rättvis handel, till skuldavskrivningar och miljöpolitik. Sverige har som första land i världen en sådan samstämmig utvecklingspolitik. Nu går vi vidare. De övergripande målen om minskad fattigdom ska få ökad tyngd inom samtliga politikområden. Samordningen av politiken för global utveckling ska också stärkas.”

”Mottagare av svenskt utvecklingsbistånd ska tydligt sträva mot målen om demokrati, jämställdhet och mänskliga rättigheter.”

”Rättvis världshandel. En rättvis världshandel är en nyckelfråga för att minska de globala klyftorna. Det är oacceptabelt att den industrialiserade världen missgynnar utvecklingsländer genom importtullar och exportstöd till den egna industrin eller till jordbruket. EU:s direkta jordbrukssubventioner motsvarar mer än världens samlade utvecklingsbistånd. Vi ska intensifiera arbetet med att avskaffa EU:s jordbrukssubventioner. Vi vill ta initiativ inom Världshandelsorganisationen, WTO, mot orättvisa handelshinder. Vi vill öka stödet till Rättvisemärkta varor.”

”Bistånd för demokrati, hälsa och ren miljö. Fattigdom är inte bara brist på mat och pengar, utan också brist på makt. För socialdemokratin är biståndet en del av den internationella solidariteten. Utbildning för alla är angeläget och ett instrument för förändring. Ett fungerande rättsväsende och aktiva ombudsmän är särskilt viktiga för de fattiga. Nya demokratier ska stödjas uthålligt.”

”Vi vill öka uppföljningen och kontrollen av hur biståndet används. Nolltolerans mot korrup- tion gäller. Demokrati och respekt för mänskliga rättigheter ska vara grundläggande värden i allt bistånd, därför ska också demokratisk utveckling stödjas.”

Distriktsstyrelsens uppfattning är att detta väl täcker vårt behov av inriktning på biståndsarbetet. Då det lokala arbetet måste anpassas till de lokala förutsättningarna ser distriktsstyrelsen inte det som möjligt att i detalj styra vilka principer och modeller som ska vara gällande. Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att biståndsarbetet ska vara lokalt förankrat och att jämställdhetsarbetet ska vara en del av detta.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1-4 anses besvarade,

att attsatserna 5 och 6 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 43

Motionären lyfter fram en rad förslag till reformer varav en del är angelägna, andra bygger på missuppfattningar och andra är redan genomförda. Åtskilliga av förslagen torde fordra förändringar av fördraget. Det nya fördraget har just trätt i kraft. Därför torde det dröja ganska länge innan fördraget på nytt ska förändras.

Genom det nya fördraget ökar de nationella parlamentens inflytande. Det införs ett s.k. varningsförfarande där kommissionen måste se över ett lagstiftningsförslag om det förkastas av en tredjedel av de nationella parlamenten. Dessutom förstärks de nationella ställning i övervakningen av den s.k. subsidiaritetsprincipen (närhetsprincipen). De enskilda medlemsländerna föreslår i dag kandidater till kommissionen. Kommissionen kan avsättas av såväl europaparlamentet och av rådet. Att låta alla enskilda parlament lägga förslag om lagstiftning i EU torde bli ohanterligt. I dag är det kommissionen som föreslår nya lagar och förändringar av lagar. Både rådet och europaparlamentet kan föreslå kommissionen att lägga förslag på lagar. Rådet d.v.s. regeringarna är ansvariga inför de nationella parlamenten och inför väljarna i sina länder. Europaparlamentets ledamöter ställs till ansvar i allmänna val.

Genom det nya fördraget kommer all lagstiftning att ske offentligt. Genom detta fördrag görs maktindelningen mellan EU och medlemsstaterna tydligare än tidigare. Coreper stiftar inte lagar utan förbereder rådsmöten där lagarna stiftas. Hur enskilda regeringar ska agera i rådet bestäms av de nationella parlamenten. En svensk regering agerar inte utan stöd från en majoritet i Sveriges Riksdag. Den s.k. passarellen ingår i det nya fördraget och innebär att rådet med enhällighet kan besluta att förslag på ett område som tidigare skett med enhällighet kan ske med kvalificerad majoritet. Varje medlemsland har således vetorätt mot en tillämpning av passarellen.

Lagstiftningen på miljöområdet, inom konsumentskyddet och rörande alkoholpolitik är redan i dag minimilagstiftning. Liksom motionären anser styrelsen att den fria rörligheten på arbetsmarknaden ska ske med full respekt för nationell lagstiftning och nationella kollektivavtal. Detta står i den stadga som genom förändring av fördraget blivit juridiskt bindande. Genom en s.k. social klausul skulle dessa rättigheter kunna stärkas ytterligare.

Samordningen av den ekonomiska politiken har hittills huvudsakligen skett genom den s.k. Lissabonprocessen och genom stabilitetspakten. I den process som ska ersätta Lissabonprocessen måste sysselsättning, välfärd och hållbar utveckling betonas tydligare.

Instruktionen till ECB beslutas av de länder som ingår i eurosamarbetet. Utifrån denna instruktion har sedan ECB att ansvara för penningpolitiken. ECB:s ordförande kallas regelbundet till både rådet och parlamentet för att redogöra för hur ECB sköter sitt mandat. Inget av euroländerna har hittills velat lämna valutasamarbetet. Men i samband med följderna av den finansiella krisen i vissa av euroländerna har diskussionen om att det kan komma uppstå situationer då ett land kan tvingas lämna samarbetet. Det är viktigt att formerna för hur ett land

kan komma att lämna samarbetet på samma sätt som det är viktigt hur regelverket för att landska ansluta sig till euron tillämpas.

EU är ingen militärallians och det finns inga planer på en gemensam armé. Däremot har flera av EU:s medlemsländer frivilligt valt att bli medlemmar i NATO. Handelspolitiken är gemensam i EU. Självklart ska medlemsländerna liksom europaparlamentet i demokratisk ordning forma och följa upp politiken på detta område. Självklart ska global rättvisa och utveckling i de fattigaste länderna bli uttryckliga mål för handelspolitiken.

Jordbrukspolitiken bör förändras. Exportsubventionerna bör snarast avskaffas. En god miljö och en rättvis global handel måste bli framträdande mål för jordbrukspolitiken. Reglerna för jordbruket måste ses över så att den andel som läggs på jordbruket minskar radikalt liksom att handeln inte snedvrids och att politiken står i överensstämmelse med målen för miljöpolitiken.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 12, 13, 19, 20 21 och 22 bifalles,

att attsatserna 2,3,6,10,16 och 17 avslås,

att attsatserna 1,4,5,7,8,9,11,14,15 och 18 anses besvarade,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 44

Motionären tar upp exempel på fruktansvärda händelser i olika länder beroende på väpnade konflikter. Utifrån detta för motionären ett resonemang kring att engagemanget över situationen i Gaza och konflikten Israel och Palestina är en färgad humanism av politisk ideologi. Distriktsstyrelsen kan instämma i att mediebruset snabbt tystnar efter olika katastrofer men delar inte motionärens uppfattning att det saknas politiska fördömanden och engagemang från världssamfundet i andra konflikter än konflikten i Mellanöstern.

Eftersom motionen summariskt tar upp flera länder med konflikter utan att ta upp de olika insatser som världssamfundet gör utgår motionen från felaktiga premisser.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 45

Motionären yrkar i motionen att enprocentmålet i biståndspolitiken ska avskaffas. På den socialdemokratiska partikongressen 2009 antogs riktlinjer där man bland annat skriver:

”Med enprocentmålet för biståndet skapar vi fler chanser för människor och länder och möjligheter för nya marknader att växa fram. När barn i världen exploateras, utsätts för våld och berövas skolgång och sjukvård - då stärker vi arbetet för barns rättigheter. När människor tvingas fly undan förtryck och krig ska de mötas med solidaritet.”

När det gäller hur biståndsarbetet ska bedrivas skrivs i samma riktlinjer:

”Bistånd för demokrati, hälsa och ren miljö. Fattigdom är inte bara brist på mat och pengar, utan också brist på makt. För socialdemokratien är biståndet en del av den internationella solidariteten. Utbildning för alla är angeläget och ett instrument för förändring. Ett fungerande rättsväsende och aktiva ombudsmän är särskilt viktiga för de fattiga. Nya demokratier ska stödjas uthålligt.”

”Mottagare av svenskt utvecklingsbistånd ska tydligt sträva mot målen om demokrati, jämställdhet och mänskliga rättigheter.”

”För en långsiktig hållbar global utveckling krävs en helhetssyn inkluderande allt från bistånd och rättvis handel, till skuldavskrivningar och miljöpolitik. Sverige har som första land i världen en sådan samstämmig utvecklingspolitik. Nu går vi vidare. De övergripande målen om minskad fattigdom ska få ökad tyngd inom samtliga politikområden. Samordningen av politiken för global utveckling ska också stärkas.”

”Rättvis världshandel. En rättvis världshandel är en nyckelfråga för att minska de globala klyftorna. Det är oacceptabelt att den industrialiserade världen missgynnar utvecklingsländer genom importtullar och exportstöd till den egna industrin eller till jordbruket. EU:s direkta jordbrukssubventioner motsvarar mer än världens samlade utvecklingsbistånd. Vi ska intensifiera arbetet med att avskaffa EU:s jordbrukssubventioner. Vi vill ta initiativ inom Världshandelsorganisationen, WTO, mot orättvisa handelshinder. Vi vill öka stödet till Rättvisemärkta varor.”

”Vi vill öka uppföljningen och kontrollen av hur biståndet används. Nolltolerans mot korrup- tion gäller. Demokrati och respekt för mänskliga rättigheter ska vara grundläggande värden i allt bistånd, därför ska också demokratisk utveckling stödjas.”

Distriktsstyrelsen anser att den politik som partikongressen lagt fast är väl förankrad inom socialdemokratien och stämmer väl överens med distriktsstyrelsens syn på hur biståndsarbetet ska bedrivas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attnsatserna 1, 8, 9, 10 och 12 avslås,

att attnsatserna 2, 3, 4, 5, 6, 7 och 11 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 46

Sverige har en lång tradition av att delta i av Förenta nationerna beslutade fredsfrämjande operationer. Sverige har samtidigt en lång tradition av solidaritet med Afghanistans folk, ett engagemang som inte minst kommer till uttryck genom det gedigna arbete som utförs av Svenska Afghanistankommittén som verkat i landet sedan början på åttiotalet. Sverige har också länge varit en stor biståndsgivare, både multilateralt och bilateralt. Det svenska biståndet har bland annat varit inriktat på utbildning, stöd till demokratiseringsprocessen, mänskliga rättigheter och återuppbyggnad av statliga institutioner samt humanitär hjälp. Det svenska biståndet till Afghanistan kommer att öka under de närmaste åren. För att de omfattande

svenska bistånds- och återuppbyggnadsinsatserna ska kunna genomföras krävs att säkerhetsläget förbättras eller åtminstone inte försämras. Distriktsstyrelsen har noterat att Sverige kommer att öka sitt utvecklingssamarbete med Afghanistan. Biståndet planeras att uppgå till 500 miljoner kronor år 2011.

En viktig del av utvecklingssamarbetet handlar om att stärka de svaga afghanska institutionerna, bland annat genom multilateralt bistånd. Distriktsstyrelsen menar att det är angeläget att fortsätta arbeta för att stärka den afghanska staten för att den på sikt själv ska kunna tillgodose sina medborgares rättssäkerhet och behov av samhällsservice. I det arbetet är det nödvändigt att med full kraft bekämpa korrruptionen.

På senare tid har ytterligare en förändring av biståndet skett genom att 15–20 procent av biståndet nu är öronmärkt för de norra provinser där det svenskleda PRT är verksamt. Utöver det stöd som beskrivits ovan kanaliseras också bistånd genom olika organisationer som Svenska Afghanistankommittén och Rädda Barnen.

Men distriktsstyrelsen noterar också att den militära insatsen kommer att kosta dubbelt så mycket som biståndet även efter biståndsökningen. Vi vill se en mer rimlig balans mellan de civila och de militära insatserna. Distriktsstyrelsen förordar en långsiktig ökning av de civila delarna och minskning av de militära delarna av den svenska insatsen som helhet.

Sverige deltar med en militär styrka inom ramen för den internationella styrkan ISAF med syfte att bidra till ökad säkerhet och därmed möjliggöra en återuppbyggnad av Afghanistan. FN:s säkerhetsråd har genom resolution 1386 (2001) och ett flertal förlängningsbeslut – senast genom säkerhetsrådets resolution 1833 (2008) – gett den internationella säkerhetsstyrkan ISAF (International Security Assistance Force) mandat att under FN-stagdans kapitel VII stödja övergången till demokratiskt styre. ISAF:s mandat är därutöver än mer folkrättsligt underbyggt genom den afghanska regeringens samtycke.

Under den dåvarande socialdemokratiska regeringen inledde Sverige sitt deltagande i ISAF vid årsskiftet 2001/2002. Inledningsvis deltog Sverige med en styrka på 45 soldater med ett mandat geografiskt begränsat till Kabul och dess närmaste omgivningar. Stegvis utökades det svenska engagemanget, och under våren 2006 övertog Sverige ledningen för en av ISAF:s regionala enheter för säkerhet och återuppbyggnad i norra Afghanistan. Denna enhet, Provincial Reconstruction Team (PRT), är baserad i Mazar-e-Sharif.

Afghanistan är ett av världens fattigaste länder, hårt drabbat av krig och nöd.

Under de senaste årtiondena har befolkningen lidit under bland annat sovjetisk ockupation, inbördeskrig och talibanernas förtryck. På få andra platser i världen har kvinnor och flickor varit så förtryckta som i Afghanistan, framför allt under talibanregimens tid. Alla dessa umbäranden har lett till att afghanerna är ett av världens fattigaste folk, där 40 procent av befolkningen lever på mindre än en halv dollar per dag. Spädbarnsdödligheten är högst i världen och medellivslängden inte mer än 43 år. Mycket har dock förbättrats i Afghanistan de senaste åren genom att det internationella samfundet har tagit ett större ansvar för situationen i landet. Barn, nu också flickor, går i skolor i större utsträckning än någonsin tidigare. 2008 hade antalet elever ökat till cirka sex miljoner jämfört med mindre än en miljon under talibantiden. Hälsosystemet har förbättrats. En majoritet av befolkningen har nu tillgång till grundläggande hälsovård. Det har också skett framsteg gällande uppbyggnaden av staten och dess funktioner: demokratiska val har hållits, den afghanska armén byggs upp och tränas liksom poliskåren med målet att landet i framtiden självt ska kunna ansvara för säkerhet och stabilitet.

Samtidigt har situationen, främst under de senaste två åren också försämrats. Våldet ökar. Korrruptionen är ett mycket stort problem och utgör ett hinder för utvecklingen. Utveckling och säkerhet förutsätter varandra. Även om läget i Afghanistan har förbättrats på många punkter, inte minst för flickor och kvinnor, återstår oerhört mycket att göra i ett av världens fattigaste och mest krigsdrabbade länder. Det måste finnas en militär närvaro i Afghanistan

för att garantera en säkerhet för medborgarna men också för biståndsarbetarna och för att möjliggöra återuppbyggnad av landet. I områden där talibaner och andra extrema grupper dominerar har skolor tvingats stänga och lärare och elever har dömts. FN:s rapport som publicerades i februari 2009 talar om hur attacker mot skolor, inte minst flickskolor, har ökat med 24 procent sedan föregående år. FN oroas också över att FN och hjälparbetare i allt högre utsträckning blir offer för det ökande våldet. Distriktsstyrelsen vill understryka vikten av den internationella militära närvaron i Afghanistan men samtidigt också belysa ett antal problem som försvårar ISAF:s uppdrag och i vissa fall motverkar arbetet med att skapa stabilitet och säkerhet.

Enligt FN ökade antalet civila dödsoffer under 2008. Majoriteten av dessa dödsfall orsakas av regeringsfientliga trupper, företrädesvis talibaner. Tyvärr orsakar också den krigsföring med exempelvis flygbombningar och räder in i byar som används främst av de amerikanska styrkorna inom koalitionen Operation Enduring Freedom (OEF) många civilas död. Förutom de humanitära tragedierna medför

detta också att afghanernas förtroende för regeringen och de internationella styrkorna, tyvärr även för ISAF, minskar. Vissa åtgärder för att minska antalet civila dödsoffer har vidtagits, men i alltför liten grad. Detta är också något som påpekas i FN:s säkerhetsrådsresolution 1833 där man skriver att säkerhetsrådet manar ISAF och andra internationella styrkor att vidta ytterligare åtgärder för att minimera risken för civila dödsoffer.

Den andra internationella styrkan i landet, den amerikanskledda koalitionen Operation Enduring Freedom, OEF, har ett folkrättsligt mandat i form av inbjudan från Afghanistans regering, men dess uppgift skiljer sig betydligt från ISAF:s.

OEF för ett regelrätt krig mot al-Qaida och talibanrörelsen. OEF:s krigsföring har drabbat många oskyldiga civila afghaner. Samordning mellan styrkorna är behövligt och föreskrivs i de FN-resolutioner som ger ISAF dess mandat, men distriktsstyrelsen är oroad över sammanblandningen mellan ISAF och OEF. Distriktsstyrelsen anser att det måste stå klart att ansvaret för operativ terrorismbekämpning ligger på OEF och den afghanska armén. ISAF:s huvuduppgift ska vara att genomföra stabiliserings- och säkerhetsinsatser för att den afghanska regeringen ska kunna upprätthålla säkerheten och nå ut med sitt inflytande i provinserna och att därigenom möjliggöra biståndsinsatser. Det "krig mot terrorismen" som USA:s förre president George W Bush startade har fört med sig förödande konsekvenser, också i Afghanistan.

Distriktsstyrelsen menar att valet av Barack Obama till ny president i USA innebär en förändring av den amerikanska politiken för Afghanistan och ser positivt på den nya amerikanska strategins möjligheter att förändra den hårt kritiserade krigsföringen som beskrivits ovan och att den bättre kommer att bidra till utvecklingen i Afghanistan samt regionen som helhet.

I Afghanistan stöder svensk PRT-personal utbildningen av afghansk polis och militär. Det är viktigt att stödet till den militära delen av säkerhetssektorn fortsätter och utökas. Mer behöver också göras inom den civila delen av säkerhetssektorn. Ju bättre det afghanska rättsväsendet och samhällsstyrningen kan fungera desto bättre blir också förutsättningarna för att på sikt fasa ut den militära delen av stödet till Afghanistan. En ökad polisiär närvaro, utbildning av afghansk polis och annat stöd kan tillsammans bidra till ett fungerande afghanskt rättsväsende och därmed större säkerhet och stabilitet.

Det är tyvärr uppenbart att Afghanistan kommer att vara i stort behov av säkerhetshöjande och fredsfrämjande stöd under många år framöver. Utan detta kommer säkerhetsläget för afghanerna att förvärras och möjligheterna till biståndsinsatser att avsevärt försvåras, kanske till och med omöjliggöras. Utan internationell närvaro föreligger också en mycket stor risk att talibanerna återtar kontrollen över Afghanistan. Det står klart vilka konsekvenser det skulle föra med sig. Redan i dag minskar rörelsefriheten i det afghanska samhället, särskilt för flickor och kvinnor.

Det internationella samfundets engagemang i Afghanistan måste sättas i ett större sammanhang för att nå framgång. Här vill distriktsstyrelsen betona vikten av att ytterligare stärka FN:s roll och av ökad samordning av de olika insatserna till stöd för Afghanistan samt vikten av en regional strategi där inte minst Pakistan ingår. I strategin måste också rymmas möjligheter till dialog med olika parter i konflikten.

Distriktsstyrelsen anser att Sverige behöver en långsiktig och bred strategi för det svenska engagemanget i Afghanistan. I en sådan strategi bör rymmas ökat civilt stöd för upprättande och förstärkningar av institutioner och strukturer för att möjliggöra byggandet av ett fungerande samhälle, en rättsstat som vilar på demokrati och kulturell förankring. Den afghanska befolkningens tilltro till den politiska och demokratiska processen och tron på att denna ger ökad trygghet och ekonomisk utveckling är den enda framkomliga vägen mot en framtid i fred och säkerhet. Detta är viktigt inte minst med tanke på valen som skett och kommer ske i Afghanistan. Den svåra situationen i Afghanistan kan bara uthålligt lösas genom mer humanitär hjälp och långsiktigt bistånd och inte med ständigt ökad militär närvaro. Distriktsstyrelsen anser att regeringen bör ta fram en långsiktig och bred strategi som lägger tonvikten på en framtida ökad civil närvaro och en minskad militär närvaro.

Distriktsstyrelsen menar att svenska soldater som skickas ut på internationella insatser ska ges den utrustning och det skydd som uppgiften kräver. Soldaternas säkerhet och förmåga att verka måste sättas främst. Exakt vilken utrustning som krävs kan emellertid variera såväl från insats till insats, som över tiden i en och samma insats. Det måste därför vara Försvarsmakten som avgör vilken utrustning som är lämpliga i en specifik situation utifrån bland annat hotbild, uppgift och den lokala miljön.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

KULTUR

Föredragande: Rikard Larsson och Göran S Persson

UTLÅTANDE NR 47

Vi socialdemokrater vill att Sverige ska vara en kulturnation i världsklass. Vi sätter kulturpolitiken i partiets mittfåra och har deklarerat att kulturen blir en valfråga. Vi vill ha en offensiv kulturpolitik som bidrar till framtidstro.

Motionären tar upp ett angeläget angående område vad gäller kulturarbetarnas arbetsvillkor.

Riksdagsgruppen har under oppositionstiden ställt både frågor och interpellationer till kulturministern i denna fråga. Det har också skrivits en motion på regeringens proposition ”Tid för kultur” samt gjorts budgetmotioner. Under hösten togs också en rad beslut, vad gäller kulturens område, på vår Jobbkongress.

Arbetslösheten stiger kraftigt inom kulturområdet. Antalet arbetslösa kulturarbetare som är inskrivna vid Arbetsförmedlingen Kultur har ökat med 30 procent i augusti 2009 jämfört med samma tidpunkt 2008. Därför väljer vi jobbskapande åtgärder inom det kulturpolitiska området; vi utökar Konstnärssallianserna, vi satsar på internationellt kulturutbyte som ger arbetstillfällen för svenska kulturarbetare vid gästspel i utlandet, Access ger jobb åt verksamma inom arkiv och museer, stödet till den fria scenkonsten och arrangörsföreningarna ger mångdubbelt tillbaka i jobb och evenemang.

Utan konstnärer finns det ingen konst. Därför är det av samhälleligt intresse att konstnärerna kan leva på och utveckla sitt yrke. Politiken måste ta hänsyn till kulturarbetsmarknadens villkor. En socialdemokratisk kulturpolitik vill göra det enklare för kulturarbetarna att leva på sitt arbete.

Vi lever i en brytningstid när gamla produktions- och konsumtionsmönster skärskådas. Det viktigaste kapital vi människor äger är vår kreativitet som vi behöver för att finna lösningar på dagens och morgondagens problem. Ett nära samarbete mellan kultur/konst och samhälle är av avgörande betydelse för att finna framgångsvägar, stimulera till nytänkande, öppna upp för reflektion och finna annorlunda lösningar. Det är en samhällsvinst att ta tillvara kulturarbetarnas kunskap, kompetens och kreativitet.

Det finns en rad problem och svårigheter att finna lösningar på: en trygg försörjning i skeden av den konstnärliga processen då man inte är omedelbart inkomstbringande, behovet av barnomsorg på obekvämt arbetstid då t.ex. musik- och teaterföreställningar äger rum.

Motionären tar upp frågan om sponsring och avdrag men detta gynnar bra en liten del av kulturen. Det blir också ohållbart att bara ge stöd till icke kommersiell kultur då en och samma institution kan ha både ”smala och breda” repertoarer.

Helt riktigt ska kulturen både som tillväxtskapare och motor till kulturturismen utnyttjas bättre liksom att det fria kulturlivet är en av samhällets grundbultar.

Ett bonussystem riskerar att bli alldeles för byråkratiskt.

Konstnärers villkor med avtal vid offentliga uppdrag är viktigt och skulle finnas redan idag.

Vad gäller marknadsförare för fria grupper har detta diskuterats i rådslagen. Förslaget som vi för fram är ett permanent utökat stöd till arrangörer och fria grupper uppgående till 20 miljoner kronor. Arrangörsföreningarnas betydelse för det svenska kulturlivet har uppmärksammats i samtliga kulturutredningar sedan 1974 samt i många andra sammanhang. Insatserna av lokala eldsjälar innebär inte bara att verksamheterna bedrivs med ekonomisk effektivitet utan också att engagemanget har positiva konsekvenser för lokal förankring, offensivt publikarbete och inte minst kvalitativ programläggning.

En satsad krona i det ideella arrangörsledet ger mångdubbelt tillbaka i form av evenemang och arbetstillfällen, dvs. det ökar tillgängligheten till kultur och ger arbete åt musiker, skådespelare och dansare.

Kulturexport är viktig och bör främjas inte minst för att fler kulturutövare ska kunna få bättre och tryggare inkomster.

Sverige behöver öppna sig mot omvärlden. Vi vill att man från statligt håll gör en satsning på internationellt kulturbyte, en satsning på 60 miljoner kronor under en treårsperiod. Satsningen innebär bl.a. att svenska kulturarbetare får jobb vid gästspel i utlandet. Satsningen avser presentation av svensk kultur i utlandet samt ett ökat antal utländska gästspel inom musik, teater, dans, museisektorn och bildkonst. Inom ramen för satsningen på internationellt kulturbyte vill vi också öka översättningsstödet. Syftet är att stimulera och vitalisera ett alltför slutet kulturliv. Vidöppna fönster mot världen där vi både är öppna för influenser utifrån likväl som vi vill ut och presentera den kultur som skapas i Sverige för en internationell publik, är ett sätt för oss att visa på vår syn på vikten av kvalitetsbegreppet i kulturen. Pengarna ska disponeras av Kulturrådet och delas ut efter ansökningsförfarande. Sökande kan vara fria grupper, arrangörer samt institutioner.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2, 3, 6, 8 och 9 avslås,

att attsatserna 4, 5, 7, 10, 11 och 12 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

BROTT OCH STRAFF

Föredragande: Elisabet Stenberg Michalski och Christer Adelsbo

UTLÅTANDE NR 48

Distriktsstyrelsen tackar motionären för motionen, men måste samtidigt tillstå att vi inte riktigt är säkra på vad motionären önskar med motionen. Vi tolkar det dock som om motionären talar om det som ibland kallas för civilkurage och om detta ska finnas lagstadgat eller ej. Ska medborgare ha en allmän lagstadgad skyldighet att ingripa vid tillfällen då andra riskerar liv eller ohälsa.

(Formulera om)

Distriktsstyrelsen konstaterar att regeringen tillsatt en statlig utredning på detta tema. I direktiven skriver regeringen ”Utredaren ska undersöka om befintliga bestämmelser, t.ex. i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor eller 23 kap. 6 § brottsbalken om underlåtenhet att avslöja eller hindra brott, bör förtydligas, utvidgas eller ändras på något annat sätt, exempelvis genom att bestämmelserna samlas.

Utredaren får också pröva om ändringar bör göras genom att nya bestämmelser införs”. Att tillföra personer ett större ansvar för händelser som inträffar runtomkring är inte oproblematiskt. Vi ser ingen anledning till att föregå regeringens utredning.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 49

Motionären är kritisk till det svenska rättssystemet och yrkar på förändringar som enligt motionären ska leda till ökad rättssäkerhet. Distriktsstyrelsen delar inte den kritik mot det svenska rättssystemet som motionären beskriver. Precis som motionären har skrivit i motionen har partistyrelsen i ett motionssvar svarat på liknande yrkanden.

Distriktsstyrelsen delar partistyrelsens åsikter och anser inte att det behövs några större förändringar i det nuvarande systemet som hanterar advokater och deras rättsliga status. I regeringsformen 1 kap. 9 § står det att domstolar och förvaltningsmyndigheter i sin verksamhet ska beakta allas likhet inför lagen samt iakttaga saklighet och opartiskhet. För varje land som vill kalla sig för rättsstat är dessa krav grundläggande.

Om det finns misstankar om att domstolar och förvaltningsmyndigheter i allmänhet skulle vara partiska, osakliga och behandla medborgare olika beroende vem det är som för talan är det allvarligt. Därför är det viktigt att det finns granskande ögon såsom media eller JK.

Distriktsstyrelsen anser inte att det finns skäl för att misstänka att det finns systematiska fel i domstolars handläggning av advokater. Däremot är det nödvändigt med en ständigt pågående granskning av hur staten sköter sig i viktiga frågor där makt utövas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

MILJÖ OCH JORDBRUK

Föredragande: Stefan Malmberg och Bo Bernhardsson

UTLÅTANDE NR 50

Motionären tar upp frågan om att vi ska värna jordbruksmarken och att samhällets behov av mark för bostäder och industrier etc., inte ska gå före det framtida behovet av den omkringliggande åkermarken .

I Skåne finns den värdefullaste åkermarken i Sverige, främst i västra och södra Skåne där stora områden t.ex. runt Helsingborg, Landskrona, Lund och Malmö har högst klassen, dvs. klass 10-jordar. Jordbruksmarken klassificeras från klass 1 till 10.

Länsstyrelsen i Skåne län har genomfört en utredning (2001:45) där det framgår att ca 13 000 hektar av den värdefullaste åkermarken(klasserna 8-10) har exploaterats för bebyggelse och infrastruktur från år 1962 till år 2000. Detta är 7 % av den bästa åkermarken i Skåne. Eftersom klass 8 – 10-jordar endast finns i Skåne har den bästa åkermarken minskat med ca 7 % även sett utifrån ett nationellt perspektiv. Den mest omfattande exploateringen genomfördes under 1970- och 1980-talen. Men fortfarande sker viss exploatering av värdefull åkermark.

I svensk lagstiftning finns inget absolut skydd mot exploatering av åkermarken.

I miljöbalkens 3 kap. ”Grundläggande bestämmelser för hushållning med mark- och vattenområden” redovisas i 4 § att ”Jordbruk är av nationell betydelse.

Brukningsvärd jordbruksmark får tas i anspråk för bebyggelse eller anläggningar endast om det behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen och detta behov inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk.”

Dessa bestämmelser skall tillämpas bl.a. i samband med den kommunala fysiska planeringen och vid exploatering av mark för bebyggelse eller infrastruktur.

Detta innebär att kommunerna och trafikverken ska göra en avvägning mellan exploateringsintresset och jordbruksintresset.

Distriktsstyrelsen kan konstatera att i åtskilliga kommunala översiktsplaner i Skåne uttrycks ambitioner om att säkerställa värdefull åkermark och i första hand försöka förtäta staden eller använda omvandlingsområden, t.ex. gammal industrimark, för bebyggelse.

Distriktsstyrelsen delar motionärens syn att det är angeläget att värna den värdefulla åkermarken mot exploatering. Detta är en viktig politisk fråga att driva i främst kommunerna. Staten, genom länsstyrelserna, har också en viktig uppgift att bevaka att bestämmelserna i miljöbalken efterlevs.

Distriktsstyrelsen anser dock att det inte är möjligt att i alla sammanhang undvika byggande på åkermark.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 4 och 5 bifalles,

att attsatserna 2 och 3 anses besvarade,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 51

Distriktsstyrelsen anser att användningen av kemiska bekämpningsmedel innebär ökade risker för användare och miljö. I ekologisk odling används inte bekämpningsmedel eller konstgödsel. I ekologisk odling främjas biologisk mångfald, eftersom växtskyddet främst baseras på varierad växtföljd med lämpligt sortval. En ökad andel ekologiskt odlad jordbruksmark förbättrar förutsättningarna för ett långsiktigt hållbart jordbruk.

Distriktsstyrelsen kan konstatera att ett av Skånes miljömål, som antagits 2003 i stor enighet bland skånska aktörer, är att senast år 2010, bör minst 15 % av den odlade arealen vara ekologiskt odlad och försäljningen av ekologiska varor bör ha ökat i motsvarande grad.

Åtskilliga kommuner har tagit beslut om att viss andel av livsmedlen i den egna verksamheten, ska vara ekologiskt odlad. Region Skåne har tagit beslut om att år 2016 ska andelen ekologiska livsmedel i den egna verksamheten uppgå till 50 % och närproducerade livsmedel prioriteras.

Distriktsstyrelsen vill peka på att i de politiska riktlinjerna, som antogs av partikongressen år 2009, anges att ”Konsumenternas efterfrågan på ekologiska livsmedel ska mötas. Målet är att 30 procent av jordbruksmarken ska vara ekologiskt odlad 2020.” Distriktsstyrelsen anser att det inte finns skäl att frångå partikongressens beslut.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 52

Mobil slakt blev tillåtet i Sverige från 1 januari 2006 och hemsakt är nu en möjlighet. Idag används mobil slakt endast för ren. Men mobila slakterier för höns har godkänts och det finns flera modeller och ett intresse för att vidareutveckla denna typ av mera gårdsnära slakt. Skälet är just det som motionären tar upp, mindre stress för djuren.

Samma lagstiftning gäller för mobila slakterier som för vanliga konventionella slakterier. Rent tekniskt kan det finnas svårigheter för ett mobilt slakteri med vattentillgång, rengöring av anläggning, utrymmeskrav och avfallshantering men det är inte ett olösligt problem.

De yrkanden som finns i motionen är konsumentfrågor som kräver att vi som konsumenter ställer krav på våra producenter. Det finns inga lagliga hinder för att producera och konsumera i enlighet med motionärens intentioner.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 53

Motionären anser att inom jordbruket ska dels växelvis odling stimuleras istället för monokulturer dels bekämpningsmedel undvikas i den mån det är möjligt.

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att växelbruk och en minimal användning av bekämpningsmedel är nödvändigt för att skapa ett långsiktigt hållbart jordbruk.

Beträffande begreppet monokulturer, som motionären använder, så vill distriktsstyrelsen peka på att monokultur betyder i ekologin att ett ekosystem bara består av en enda art eller nästan bara en art. Inom jordbruket är det naturligtvis bara möjligt att odla en gröda åt gången, men självklart skall en växling ske av grödor mellan åren. Distriktsstyrelsen bedömer att detta inte utgör ett större problem idag. För att jordarna ska vara långsiktigt produktiva är det nödvändigt att en växling sker mellan olika grödor mellan åren. Det är alltså ett egenintresse för de enskilda jordbrukarna att växla grödor. Distriktsstyrelsen bedömer därför att detta är självreglerande och att inga särskilda samhälleliga pålagor behövs.

När det gäller användningen av bekämpningsmedel inom jordbruket kan konstateras att denna har minskat avsevärt under åtminstone de sista tio åren. Ett av skälen är att bekämpningsmedlen blivit dyrare bl.a. genom särskild beskattning, sk miljöavgifter. Dessutom satsar staten på särskilda rådgivningsprogram till jordbrukarna för att minska miljöbelastningen inom jordbruket, bl.a. med syftet att minska användningen av bekämpningsmedel. Distriktsstyrelsen anser, i likhet med motionären, att det finns anledning att genom olika åtgärder, ytterligare minska användningen av bekämpningsmedel.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 anses besvarad,

att attsats 2 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 54

Den socialdemokratiska miljö- och klimatpolitiken utgår både från vad människor gör och vad de borde göra.

Ett miljö- och klimatriktigt beteende av medborgare och företag påbjuds genom lagstiftning och stimuleras med ekonomiska styrmedel och information. Som exempel underlättas kollektivåkande genom utbyggnad och subventioner och stimuleras med t ex biltullar. Samtidigt pågår det nu en mycket snabb teknikutveckling på bilsidan för att ta fram bilar som drivs med t ex el, biogas, biodiesel med flera alternativ till fossila bränslen. Det arbetet måste också skyndas på med politiska beslut, forskningssatsningar och ekonomiska incitament.

Vi socialdemokrater menar att arbetet för att minska utsläppen av växthusgaser och negativ klimatpåverkan måste bedrivas både lokalt och globalt. Det sker också. En annan sak är att Köpenhamnsmötet i december blev ett misslyckande och tydligt visade på behovet av att utveckla nya, effektiva samarbetsformer.

Sedan kan man argumentera så att snart sagt varenda krona som satsas på förnybar energi eller att minska växthusgasutsläpp skulle göra bättre nytta någon annanstans i världen. Men saken är den att omvärlden inte skulle acceptera att rika länder som Sverige slog sig till ro med vad man redan uppnått. Vi måste både driva arbetet vidare med full kraft här hemma och

bidra till utvecklingen i utvecklingsländerna, t ex genom att ge dem tillgång till bästa möjliga teknik. Dessutom ligger det i Sveriges eget intresse att fortsätta gå före, bland annat därför att det innebär näringspolitiska fördelar att ligga i täten.

Vad gäller den tredje att-satsen i motionen så ingår det som en del av den socialdemokratiska lokala och globala klimat- och miljöstrategin att så långt möjligt förhindra en utveckling där företag flyttar ut för att kunna fortsätta med sina utsläpp i andra länder, vare sig det handlar om koldioxidutsläpp eller andra typer av miljöfarliga utsläpp

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 55

Distriktsstyrelsen kan ställa sig bakom motionens plädering för en politik för långsiktigt hållbar tillväxt. Samhället och produktionen måste organiseras så att det inte innebär förödelse av våra skogar, hav och vattendrag och den biologiska mångfalden. En långsiktigt hållbar utveckling innebär att vi vill bygga ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart samhälle.

I alla våra politiska beslut skall miljöperspektivet finnas med.

I grunden handlar det om att ständigt pröva hur vi lever, producerar och konsumerar. Med ny miljövänlig teknik är det inte bara möjligt att minska vår miljöpåverkan utan också att skapa nya resurser för att utveckla välfärdssamhället. Genom att minska vår förbrukning eller återvinna det vi brukar kan vi minska belastningen på jordens gemensamma resurser.

Om hela världen hade den resursförbrukning som vi har i Sverige skulle det behövas tre till fyra jordklot för att försörja och föda jordens befolkning. Det är inte långsiktigt hållbart. Samtidigt är det så att Sverige ligger långt framme bland de rika länderna när det gäller att utveckla ett långsiktigt hållbart och miljövänligt samhälle, även om vi sedan regeringsskiftet 2006 har tappat tempo.

En ny, socialdemokratiskt ledd regering måste med kraft driva på utvecklingen igen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 56

Motionen tar upp problemen med konstgödsel och övergödning, men pekar också på behovet av att återföra näring till åkermarken.

Motionären vill ha en plan för ett jordbruk med minskad tillgång till konstgödsel och att övergödningen skall upphöra.

Ett politiskt arbete med den inriktningen, att begränsa användningen av konstgödsel och stoppa övergödningen av sjöar och vattendrag, pågår sedan många år tillbaka.

Olika program för att minska utsläppen av kväve har genomförts sedan slutet av 1980-talet. De har som exempel omfattat restriktioner för spridning av stallgödsel, informationsinsatser för att förbättra växtodlings- och gödslingsplaneringen och krav på ökad andel höst- och vinterbevuxen mark. För att minska användningen av konstgödsel infördes också en särskild skatt på mineralgödsel. Den är idag 1,80 kr per kg kväve.

Odling av fånggröda efter skörd på hösten och införande av skyddszoner för att minska ytavrinningen till sjöar och vattendrag är andra exempel på åtgärder som initierats och genomförts.

Bedömningen idag är att miljö kvalitetsmålet Ingen övergödning bör kunna nås för jordbrukssektorn. Men självklar krävs ytterligare åtgärder. Det är i sammanhanget ett bakslag att den borgerliga regeringen och riksdagsmajoriteten beslutat att inte längre ge stöd till ekologisk odling.

Socialdemokratin har all anledning att målmedvetet driva på miljöarbetet också på detta område.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2 och 3 anses besvarade,

att attsatserna 4 och 5 avslås.

UTLÅTANDE NR 57 OCH 58

Det pågår en allt intensivare debatt om vår mat, hur den produceras och vad den innehåller. Det handlar om hur maten skall räcka till och framför allt vara tillgänglig för en växande världsbefolkning - en miljard svälter idag eller lider av undernäring och var sjätte sekund dör ett barn av samma orsaker någonstans i världen.

Det handlar om hur djurskyddet skall kunna stärkas och om en industriell köttproduktion som idag oftast sätter djurens välbefinnande på undantag.

Det handlar om hur livsmedelskvaliteten skall kunna förbättras och om hur transnationella företagsjättar i sin jakt på nya marknader och vinst bemänger livsmedlen med tillsatser som i värsta fall äventyrar vår hälsa.

Det handlar om att garantera anständiga arbetsvillkor och löner där idag fackliga rättigheter förnekas och arbetarna regelrätt sugts ut.

Idag läggs ett stort ansvar läggs på konsumenten när och där politiken inte når fram. Men det är alls inte enkelt att som konsument orientera sig i informationsflödet eller bristen på information, eller att hålla reda på alla olika livsmedelsmärkningar och certifieringar.

Politiken måste stärkas såväl nationellt som på europeisk och internationell nivå med sikte på att hävda bra livsmedel, rättvisa anställningsvillkor, god djurhållning och en uthållig livsmedelsproduktion.

Det handlar som distriktsstyrelsen ser det om att dessa krav måste få väga tyngre än vad de hittills fått göra när reglerna för den fria rörligheten och den globala handeln lagts fast.

Till sist kommer vi ändå inte runt att vi som konsumenter måste vara beredda att betala för inte bara hälsosamma livsmedel, utan också för rättvisa produktionsförhållanden, god djurhållning och en långsiktigt hållbar produktion. Distriktsstyrelsen ser det som en viktig uppgift för socialdemokraterna att ännu kraftfullare än hittills driva på debatten och en utveckling i den här riktningen.

Motion 57 tar särskilt upp frågan om onödiga tillsatser i maten och diskuterar bland annat nitrit. Nitrit och nitrat finns, antingen naturligt eller som tillsatt konserveringsmedel, i vissa livsmedel. Det finns också regler om hur mycket nitrit eller nitrat som får tillsättas i livsmedel.

Onödiga tillsatser bör naturligtvis inte få förekomma. Konserveringseffekter torde dock knappast kunna klassas som onödiga, medan det är svårare att försvara att vatten tillsätts till köttprodukter. Enligt bestämmelserna för behandlat kött, t ex marinerade kycklingfiléer, finns det ingen begränsning för hur mycket vatten som får tillsättas. Däremot måste tillverkaren märka produkten med hur mycket vatten filéerna innehåller så att konsumenten vet vad han eller hon betalar för. Som distriktsstyrelsen ser det lägger dock en sådan ordning bara onödiga uppgifter på konsumenten. Bort med vattnet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 i motion 57 bifalles,

att motionerna 57 och 58 i övrigt anses besvarade,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 59

Den 10 februari tillkännagav Svensk returpack att man höjer panten från 50 öre till 1 krona från och med den 15 september i år. Beskedet är glädjande och ger förutsättningar för att Sverige ska fortsätta att samla in 80-90 procent av våra metallburkar.

När det gäller att införa retursystem på vardagsförpackningar så är det en fråga för producenterna att diskutera. Vi har sedan ett antal år tillbaks producentansvar på många fraktioner. Detta gör att producenterna har ansvaret för att se till att samla in exempelvis papper, wellpapp, glas, metall, plast m.m. På flertalet av dessa olika fraktioner så ligger insamlingen mycket nära eller i flera fall över det mål som är satt för insamlingen.

Det stora problemet är plasten men ett kontinuerligt arbete pågår för att det ska bli bättre.

Ett stort problem är att samla in glödlampor som i avfallssammanhang betecknas som farligt avfall. Här skulle det kunna vara skäl att införa någon form av pant som en stimulans för en bättre insamling. Men det är producenterna av glödlampor som har att bestämma i frågan.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 60

Motionären anser att slamspridning på odlingsmark ska förbjudas.

Riksdagen har med bred majoritet inom alla partier fastställt ett nationellt miljömål gällande återföring av växtnäring:” Senast år 2015 ska minst 60 procent av fosforföreningarna i avlopp återföras till produktiv mark, varav minst hälften bör återföras till åkermark.”

Slamhanteringen, liksom all så kallad miljöfarlig verksamhet, regleras av miljöbalken eller av föreskrifter och andra beslut som meddelas av regeringen eller olika myndigheter med stöd av balken.

Utöver lagstiftningen har slam användning på åkermark också styrts av Slamöverenskommelsen – ett avtal mellan Naturvårdsverket, Lantbrukarnas riksförbund (LRF) och Svenskt Vatten. Slamöverenskommelsen innebär bland annat att parterna har förbundit sig att i samverkan arbeta för att slammet ska bli renare och för att näringsämnen och mullbildande ämnen i avloppsslam återförs till jordbruksmarken i ett uthålligt kretslopp. Naturvårdsverket, LRF och Svenskt Vatten har gett ut en gemensam informationsskrift om hur överenskommelsen bör tillämpas: Användning av avloppsslam i jordbruket (Naturvårdsverket Rapport 4418). Skriften innehåller ett handlingsprogram för att kvalitetssäkra hanteringen av avloppsvatten och slam. Detta handlingsprogram ställer krav på en rad åtgärder och försiktighetsmått, som syftar till att förhindra att oönskade ämnen och kemikalier leds till avloppssystemet. Hygienfrågorna gällande slam har uppmärksammats i Sverige och behandlingskraven bör skärpas. Ett av kraven från Livsmedelsindustrierna för möjlig acceptans av slam inom livsmedelsproduktionen har de senaste åren varit ökad hygienisering.

Hygienfrågorna gällande slam har uppmärksammats i Sverige och behandlingskraven bör skärpas. Ett av kraven från Livsmedelsindustrierna för möjlig acceptans av slam inom livsmedelsproduktionen har de senaste åren varit ökad hygienisering.

Revaq är ett oberoende certifieringssystem för återföring av växtnäring ur avlopp. SP (Sveriges Tekniska Forskningsinstitut) är certifieringsorgan. Certifieringssystemet är framtaget av Svenskt Vatten, i samråd med aktörer inom jordbruks- och livsmedelsbranschen, dagligvaruhandeln, konsumentorganisationer, miljörörelsen och myndigheter.

Syftet med certifieringssystemet är att:

säkra att växtnäring från avloppsfraktioner produceras på ett ansvarsfullt sätt och att kvaliteten uppfyller fastställda krav.

säkra att certifieringssystemet skall erbjuda alla aktörer en öppen och transparent information om hur slammet producerats och om dess sammansättning.

vara en drivkraft för en fortlöpande ytterligare förbättring av kvaliteten på det till reningsverken inkommande avloppsvattnet och därmed på växtnäringen från slammet. En allt bättre kvalitet på avloppsvattnet in till reningsverken kommer också att ha stor betydelse för den framtida miljöbelastningen på våra sjöar, vattendrag och kustområden.

Certifieringssystemet Revaq är fullt öppet för insyn från alla och envar. Det drivs och vidareutvecklas i nära samråd mellan intressenterna. Med certifieringssystemet får användarna av växtnäring från avlopp och användarnas kunder möjlighet att bedöma om deras krav tillgodoses.

Arton avloppsreningsverk/VA-bolag har nu certifierat sitt slam. Ytterligare ett tiotal avloppsreningsverk/VA-bolag har ansökt om certifiering och är därmed på väg in i systemet.

Distriktsstyrelsen kan konstatera att frågan om slamspridning på odlingsmark har ifrågasatts av olika debattörer m.fl. Distriktsstyrelsen förutsätter att ansvariga myndigheter fortlöpande följer forskningen och följer upp miljöeffekterna av slamspridningen, för att kunna vidta åtgärder om det behövs.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 61

Att pastörisera mjölk är en metod som man använder främst för att få bort ohälsosamma bakterier i mjölken. Den upphettas för att vi inte ska drabbas av sjukdomar och därmed är pastörisering en viktig hälsofråga och ska inte förbjudas.

Homogenisering av mjölk tillhör vanligheterna. Det innebär att man ”slår sönder” fett som finns naturligt i mjölk för att få en dryck som känns behaglig att dricka. Idag finns ohomogeniserad mjölk att köpa i affären och det är upp till konsumenten att själv bestämma vilken mjölk man ska köpa.

De giftiga lösningsmedel som används vid smörframställning menas den process som används när man gör margarin s.k. transfetter. Detta har diskuterats i flera år om denna process ska förbjudas eller inte och där är frågan fortfarande inte kommit till någon lösning. Som konsument kan man undgå detta om man övergår till att köpa rent smör i stället.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 avslås,

att attsats 2 anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 62

Motionären anser att skogen i naturligt skick ska bevaras och att naturlig matproduktion med bär, svamp, vilt och bete för ren och tamboskap stimuleras.

Enligt 1§ i skogsvårdslagen är ” Skogen är en nationell tillgång och en förnybar resurs som ska skötas så att den uthålligt ger en god avkastning samtidigt som den biologiska mångfalden behålls.” Detta innebär att produktionsmål och naturvårdsmål jämföras. Den svenska skogen ska skötas på ett sådant sätt att stort utrymme ska finnas för produktion av bär, svamp, vilt och bete. Olika landsbygdsstöd och privata initiativ har medverkat till olika verksamheter inom dessa områden.

Naturskogar säkerställs bl.a. genom inköp av skogsmark genom statliga naturvårdsanslag. Dessa har skurits ner av den borgerliga regeringen. Vi socialdemokrater vill öka dessa anslag.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 63

Distriktsstyrelsen delar motionens syn på såväl vikten av att använda livscykelanalyser i så stor utsträckning som möjligt inför beslut om investeringar och upphandling liksom Skånes roll i miljöarbetet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

NÄRINGSLIV OCH REGIONAL UTVECKLING

Föredragande: Christine Axelsson och Stefan Svalö

UTLÅTANDE NR 1 OCH 64

För att bekämpa arbetslösheten måste nya jobb till. Här har nyföretagandet en viktig roll att spela och vi måste stödja entreprenörer som vågar satsa på sin idé. Det är särskilt angeläget med tanke på den höga arbetslösheten bland exempelvis unga och invandrare. Det offentliga, tillsammans med universitet/högskolor och näringslivet, måste medverka till att fler innovationer och idéer omsätts till produkter och företag. Region Skåne driver exempelvis flera projekt som syftar till att matcha arbetslösa med idéer och riskkapital för att nya företag ska uppstå. Naturligtvis är det också angeläget att redan existerande företag får stöd att växa sig större men det ena utesluter inte det andra. Ska vi klara jobben behövs fler företag, inte färre.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 avslås,

att attsats 2 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 65

Ungdomsarbetslösheten är ett växande problem och alla goda lösningar för att få in ungdomar på arbetsmarknaden välkomnas därför. Men sedan årsskiftet är reglerna om starta eget bidrag ändrade så att stödet går att söka från 20 års ålder.

Starta eget bidraget ges idag under 6 månader, därefter är det tänkt att företaget ska kunna bära sig själv. Om den som uppbär stödet exempelvis varit sjuk kan dock en förlängning medges redan idag. I vissa fall kan 6 månader vara för kort tid men att direkt höja till 12 månader för alla utan prövning är distriktsstyrelsen tveksam till. Istället anser vi att det bör vara möjligt att ansöka om en förlängning av bidraget vid behov och att en sådan förlängning ska kunna erbjudas i enskilda fall.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

ORGANISATION

Föredragande: Ulrika Thulin, Bernt Nilsson och Stefan Pettersson

UTLÅTANDE NR 66

Vår organisation har genom dess historia skrivit protokoll i olika omfattning och utseende. Varje arbetarekommun, grundorganisation och partidistriktet har utarbetat sina egna rutiner och uppställningar av protokollen. Distriktsstyrelsen har ingen ambition att tillse att samtliga protokoll ser exakt lika ut i det avseendet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 67, 68, OCH 69

Motion 67 vill se en ny ”berättelse”. Distriktsstyrelsen anser inte att partier går till val på ”berättelser”, utan på konkreta handlingsprogram, t ex det föreliggande Skåneprogrammet eller de konkreta förslag som socialdemokraterna, vänsterpartiet och miljöpartiet nu under våren presenterat för väljarna.

Motion 68 ställer upp ett antal krav på hur en politiker ska gå till väga när han eller hon bildar sig en uppfattning i en sakfråga. Motionären tycks helt förbise att det finns och alltid kommer att finnas intressekonflikter i samhället, som kommer att färga olika politiska ställningstaganden. Självklart ska den gode beslutsfattaren alltid basera sina beslut på förnuftsargument och vetenskap, men han eller hon har också ett uppdrag från sina väljare att företräda deras intressen.

Motion 69 synes ha sin grund i att motionären är missnöjd med den kommunikation han haft med partikansliet i miljöfrågor. Som distriktsstyrelsen ser det så har han emellertid blivit väl bemött, med konkreta hänvisningar till var han kan hitta svar på sina frågor.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 67, 68 och 69 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 70

Att skriva ett protokoll från en distriktskongress är ett omfattande arbete. Protokollet på runt etthundra sidor och ska i alla delar vara korrekta vad gäller beslut de beslut som kongressen fattar. Detta ska göras i en organisation som har ett stort krav på sig att serva distriktsstyrelsen, dess organ samt arbetarekommunerna på ett bra och effektivt sätt. Därutöver har vi under året haft två valrörelser och förberedelser inför en kommande valrörelse. I det arbetet har protokollets framtagande prioriterats i en ordning där det tagit lång tid att få det justerat. Det är naturligtvis inte nöjaktigt att det tagit den tiden men att besluta om att protokollet ska vara justerat 14 dagar efter distriktskongressen är helt orimligt.

Distriktskongressen beslutade 2008 att ge styrelsen i uppdrag att återkomma med förslag till kongressen 2010 med ett förslag till ändring i stadgarna där man fastställer att kongressprotokollet ska vara klart inom sex månader. Ett sådant förslag kommer att behandlas under kongressen.

Övriga protokoll justeras enligt nuvarande rutiner av kommande sammanträde. Det innebär att det i regel inte går mer än två månader innan ett protokoll justeras. Denna rutin har rekommenderats av revisorerna och distriktsstyrelsen har inte för avsikt att ändra på dessa rutiner.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 71

Enligt stadgarna ansvarar respektive arbetarekommun för organisationen inom sitt verksamhetsområde. Detta ansvar kan inte överprövas av distriktsstyrelsen. Distriktsstyrelsen ser dock behovet av att bilda nya grundorganisationer och värva fler medlemmar och då särskilt för att stärka samarbetet med LO och de fackliga förbunden.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 72

I våra stadgar regleras hur medlemsavgiften ska tas ut. Varje nivå i organisationen beslutar om sin egen avgift. Kring detta finns endast ett undantag och det är de nya medlemmar som ansluter sig och som betalar 100 kronor första året. I övrigt betalar medlemmarna de avgifter som fastställs på partikongress, distriktskongress, arbetarekommunens årsmöte och grundorganisationernas årsmöten. I nuvarande system är det inte praktiskt möjligt att ha andra rutiner för subventionering av medlemsavgifterna. Distriktsstyrelsen bedömer också att det alltid finns en risk att manipulera system med undantag och subventioner. En sådan möjlighet kan alltid komma att ifrågasätta det system vi har och legitimiteten i medlemskapet och i medlemsnumerären.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 73

Motionen vill att distriktsstyrelsen ska initiera forskning, utredningar mm som ska syfta till republikanskt styrelseskick.

Distriktsstyrelsen anser att monarkin som företeelse är otidsenlig och att ärvda privilegier bryter mot principen om alla människors lika värde. Men vi gjorde upp med de borgerliga om

detta på 1970-talet, genom en kompromiss. Kungen förlorade all politisk makt, men fick vara kvar som en symbol för Sverige.

Sedan demokratins genomförande så har socialdemokratien ansett att större författningsreformer helst ska genomföras med brett partipolitiskt stöd. Något sådant finns det för närvarande inte förutsättningar för och därför är det inte meningsfullt att driva frågan vidare i nuläget.

Motionen vill att distriktsstyrelsen ska initiera forskning och utredningar. Det är inte distriktsstyrelsens roll. Studiecirklar och föreläsningar skulle kunna genomföras inom ramen för studieprogrammet, men distriktsstyrelsen menar att det finns viktigare frågor att ägna studieverksamheten åt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 74

Motionen vill se en ideologisk offensiv, baserad på det socialdemokratiska partiprogrammet. Det har distriktsstyrelsen inget att invända emot, utan ser fram emot en valrörelse som för socialdemokratins räkning ska präglas av ett tydligt budskap om ökad jämlikhet och minskade klyftor.

Däremot ställer vi oss frågande till första attsatsens fokusering på löneskillnaderna. Det är inte i första hand ökade löneskillnader som drivit fram de kraftigt ökande klyftorna i Sverige, utan politiska beslut i form av sänkta skatter för de rika i kombination med nedskärningar i de sociala trygghetssystemen.

Till det kommer den trendmässiga ökningen av kapitalinkomsterna, som hänger samman med globaliseringen och kapitalismens utveckling, med allt större avkastningskrav på produktionen. Eftersom kapitalinkomster är extremt ojämnt fördelat, så innebär det i sig en ökning av inkomstklyftorna.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 besvarad,

att attsatserna 2,3 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

SJUKVÅRD, OMSORG OCH FOLKHÄLSA

Föredragande: Morgan Johansson och Ingrid Lennervald

UTLÅTANDE NR 75 OCH 76

Svensk sjukvård är den kanske mest jämlika i världen. Det är tack vare vår gemensamma finansiering av ett sjukvårdssystem som täcker hela befolkningen och som erbjuder sjukvård av mycket hög klass för alla som vi nått denna position. Den borgerliga regeringen har påbörjat ett systematiskt arbete för att radera denna viktiga del av välfärden genom att öppna för privat finansiering inom den offentligt finansierade vården och ge dem med privata sjukvårdsförsäkringar möjlighet att köpa sig förtur i vården.

Trots att Sverige har en jämlik vård av hög kvalitet och med goda resultat i internationell jämförelse så finns det allvarliga orättvisor också i den svenska vården. Klasskillnader, kön och etnisk bakgrund är grund för systematiskt missgynnande i vården, något som måste ha högsta prioritet för vårt parti att ändra på. I det nya hälso- och sjukvårdspolitiska program som partistyrelsen antagit är arbetet mot ojämlikheten i vården en av de högst prioriterade frågorna där vi bl a föreslår en ny nationell kvalitetscertifiering. En annan viktig fråga i programmet gäller en effektiv användning av vårdens resurser där vi föreslår ett program – Tid för vård – för ett systematiskt arbete för att se till att vårdens professionella får arbeta med det de är bäst på – att ta emot och behandla patienter.

Det stämmer alltså inte, som påstås i motionerna, att Sverige skulle ha mer ojämlik vård än andra länder. Det är istället tvärtom. Däremot söker låginkomsttagare generellt sett vård senare än höginkomsttagare, vilket förklarar de siffror som redovisas i motion 86. Vetenskapliga utvärderingar av sjukvården görs löpande, och något särskilt initiativ med anledning av Karolinska Institutets studie finns det enligt distriktsstyrelsen ingen anledning att ta.

Dessvärre är det inte heller så enkelt att man kan minska vårdens kostnader genom att låta privata vårdgivare utföra mer vård. De offentligt drivna enheterna tar i allmänhet emot väsentligt svårare och mer sjuka patienter (t ex multisjuka äldre) än de privata utförarna vilket ger en sked vild när man gör en förenklad jämförelse för en enskild behandling. Att ta hand om ett okomplicerat benbrott hos en i övrigt frisk medelålders är något helt annat än att göra det på en skör och multisjuk äldre person. Men kostnadsjämförelser är, tillsammans med jämförelser av kvalitet, säkerhet och resultat, viktig information och därför är det viktigt att utveckla dessa jämförelser för att göra dem bättre.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 3, 4 bifalles,

att attsats 2 och motion 76 avslås,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 77

Motionen tar upp en fråga som kommer att vara helt avgörande för välfärdens och hälso- och sjukvårdens framtida organisering och finansiering. Det hälsofrämjande arbetet prioriteras allt högre inom sjukvården och det kommer hela tiden fram ny kunskap om nya metoder för att förebygga sjukdom och ohälsa. Det ska emellertid framhållas att mycket av folkhälsoarbetet måste föras utanför hälso- och sjukvårdens ansvars- och verksamhetsområden.

Så kallad primärprevention handlar om att skapa hälsofrämjande miljöer i vardagen (skolor, hem, arbetsplatser, bostadsområden, parker mm) och att genom kunskaps- och informationsspridning ge individer möjligheter att, helst redan i unga år, anamma hälsosamma levnadsvanor. Det rent operativa ansvaret för primärprevention vilar i de allra flesta fall på kommunerna.

Sekundärprevention handlar främst om att ge människor med sjukdom och ohälsa, eller som befinner sig i riskzonen, verktygen att ändra sin livsstil genom exempelvis motiverande samtal, rökavvänjning, kostråd mm. Det operativa ansvaret för detta, som alltså handlar om en direkt kontakt med patienter som själva uppsökt vården, åligger alltid hälso- och sjukvården och främst primärvården.

Motionen pekar förtjänstfullt på hur primärvården kan ställa om sitt arbete och genom ett mer hälsofrämjande arbetssätt verka för att förebygga framtida sjukdom och ohälsa. Motionen väljer dock att alldeles för ensidigt peka på ett enskilt och med stor detaljrikedom beskrivet arbetssätt, vilket gör beslutsförslagen svåra att hantera. Det finns, såväl i Skåne som i övriga landet, flera exempel på framgångsrika modeller för folkhälsoarbete där flera aktörer deltar, begreppsfloran varierar och målgrupperna nås på olika sätt.

I partiets centrala program för hälso- och sjukvårdspolitiken ställer vi krav på att det ska arbetas fram nationella riktlinjer och rekommendationer för folkhälsoarbetet och hälsofrämjande vård i kommuner och landsting. Dessa riktlinjer grundas då på all befintlig kunskap och erfarenheter från flera håll, vilket är viktigt. Styrelsen stödjer ett arbete med att ta fram nationella riktlinjer och rekommendationer på folkhälsoområdet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 78

Motionären lyfter fram en av våra snabbast växande folksjukdomar och behovet av att möta denna på ett effektivt sätt. Styrelsen delar motionärens syn att behandlingsmetoder som ger effekt över en längre tid ska prioriteras av hälso- och sjukvården. För riktigt svår fetma har operation visat sig vara den effektivaste metoden för permanent viktnedgång, varför en utbyggnad av operationskapaciteten i Region Skåne är högt prioriterad för närvarande.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 79

Motionen tar upp flera viktiga frågor kring vården av äldre och i livets slutskede. Skillnaderna i tillgång till specialiserad palliativ vård inom Region Skåne har uppmärksamats och en handlingsplan för en successiv utbyggnad av såväl avancerad sjukvård i hemmet och hospiceplatser har tagits fram. Den socialdemokratiska oppositionen har drivit att resurser bör tillföras i en ännu snabbare takt. Initialt bör inriktningen vara att anpassa utbudet efter WHO:s riktvärden på området.

Avseende geriatriken är det riktigt att denna behöver byggas ut. Flera svenska och internationella studier visar på den stora nyttan av att ha god tillgång till geriatrisk kompetens vid vård av äldre inom alla organspecialiteter. Fler äldre får rätt diagnos och behandling, vårdtiderna minskar och patienternas hälsa efter vårdtiden förbättras. Positiva effekter har kunnat påvisas inom flera olika områden som psykisk ohälsa, höftledsfrakturer och invärtesmedicin. Det visar på vikten av att inte bara ha geriatriska enheter, utan att samtidigt kunna se till så att den geriatriska kompetensen finns spridd och tillgänglig i hela organisationen, eller åtminstone i samtliga delar där äldre människor vårdas.

Vi socialdemokrater har i Region Skåne motionerat om en satsning på utökad geriatrisk kompetens i hela organisationen. Motionärens krav är i linje med de frågor våra kamrater redan driver i regionfullmäktige.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 80

Motionären tar upp ett antal angelägna frågor inom psykiatrin. Att-satserna tar i mångt och mycket fasta på förhållanden och principer som redan är en realitet och som är vägledande för det arbete som bedrivs inom området. Uppföljning och utvärdering kan och ska självklart utvecklas och en hel del initiativ är redan på gång.

De allra flesta principer som gäller inom den somatiska vården gäller även inom psykiatrin. Inom båda dessa områden har politiken och professionen olika roller och olika uppgifter att fylla. Politiska beslut handlar om fördelning av resurser, organisatoriska frågor mm. Politiken har ett, i viss mån, begränsat utrymme till förmån för forskning och beprövad erfarenhet. Vilka behandlingsalternativ som är att föredra framför andra är en fråga för professionen att avgöra. Sjukvårdspolitiskt är vår allmänna inställning är att det som anses vara tydligt motiverat i medicinsk evidens bör tillföras tillräckliga resurser. Att olika myndigheter samarbetar med varandra så att inga patienter hamnar mellan stolar är av största vikt. Det är inte acceptabelt att patienter blir lidande pga bristande samverkan!

Förutsägbar och rättssäker vård som grundar sig på väl förankrade kliniska riktlinjer ska vara en självklarhet inom alla verksamheter. Naturligtvis är behovet av god vårdetik och diskussioner om detta alltid lika stort, det gäller inom den somatiska vården såväl som inom psykiatrin.

Motionären tar bl.a upp frågan om kontinuerlig uppföljning vid medicinering med antipsykosmedicinering och frågan om kostnadsfria årliga hälsoundersökningar för personer som drabbats av psykos. Detta är frågor vi inte är negativa till och absolut kan tänka oss, om ett sådant generellt erbjudande till psykossjuka i så fall kan anses vara tydligt motiverat i medicinsk evidens. Om eller när sådan finns bör sådana hälsoundersökningar finnas med i nationella och regionala riktlinjer för vård och rehabilitering av psykossjuka. I annat fall gäller samma som för alla andra patientgrupper, att alla besök, återbesök samt eventuellt återkommande hälsoundersökningar beslutas av behandlande läkare i samråd med patienten. Generellt är det naturligtvis så att alla människor som är i behov av samhällets stöd, service och vård ska ges förutsättningar att leva ett så bra och sjukdomsfritt liv som möjligt.

När i sjukdomsförloppet behandlingsinsatser bör sättas in, hur samtycke ska inhämtas, öppenhet och tydlighet ur ett patientperspektiv samt hur rehabiliteringsplaner ska upprättas anser vi är frågor som bör hanteras i verksamheten i enlighet med gällande riktlinjer och lagstiftning.

Uppföljning och utvärdering av hur psykiatrin i dagsläget klarar sina åtaganden bör utvecklas och intensifieras. Likaså måste öppenheten öka då det gäller olika behandlingsmetoders resultat.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1-8 samt 10-11 anses besvarade,

att attsats 9 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 81 OCH 82

Övervikt kan bli ett allvarligt folkhälsoproblem, om inte rätt insatser sätts in. Särskilt viktigt är det att prioritera barn och unga. Mycket görs emellertid redan, både när det gäller kostinformation och fysisk aktivitet. Distriktsstyrelsen anser emellertid inte att det är rätt väg att generellt förbjuda viss reklam.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 81:2, 81:3 och 82:1-6 bifalles,

att attsatserna 81:1 och 82:7 avslås,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 83

Styrelsen delar inte motionärens syn på landstingens funktionssätt, vinstintressen i vården eller medborgares förmåga att tänka självständigt i en välfärdsstat.

Svensk sjukvård håller i internationella jämförelser hög kvalitet och har lägre trösklar än i många andra länder. Såväl modellen med flera olika sjukvårdshuvudmän inom landet som en stark offentlig styrning av vårdens fördelning är viktiga förklaringar till detta.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 84

Motionären tar upp närsjukvårdens utveckling i Malmö där man bland annat beslutat att lägga ner två vårdcentraler i Lindängen och i Hindby. Styrelsen delar motionärens oro.

Det kan vara viktigt att veta att antalet vårdcentraler i Malmö inte har minskat under det senaste året, utan istället ökat. På så vis skulle man kunna säga att motionärens önskemål om fler vårdcentraler har blivit uppfyllt. Styrelsen vill dock särskilt framhålla problemet med det etableringsmönster vi har kunnat se. Nya vårdcentraler öppnas i Limhamn, Bunkeflo och i centrala mer välbärgade delar av staden, medan man samtidigt beslutar att lägga ner vårdcentraler i mer socialt belastade områden som Hindby och Lindängen. Det går naturligtvis stick i stäv med en princip om att vården ska fördelas efter behov. Etableringsmönstret är dels en konsekvens av lagstiftningen om fri etableringsrätt i primärvården, men också av aktiva beslut fattade av den nuvarande borgerliga regimen i Region Skåne.

Att minska behovet av akutsjukvård kräver en god närvaro i de områden som har hög risk för ohälsa. Därför är motionen angelägen och omedelbart efter en valvinst måste en socialdemokratisk regering och regionledning verka för en utbyggd och rättvist fördelad närsjukvård i Malmö och i hela landet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 85

Styrelsen delar i alla avseenden motionärens syn på användandet av stafettläkare inom primärvården. Värst drabbas kroniskt sjuka och äldre patienter av den bristande kontinuiteten som blir följderna av att anlita hyrläkare. Då bruket av hyrläkare i primärvården inte har minskat, utan på flera håll ökat, de senaste åren krävs uppenbarligen att en ny majoritet tar tag i frågan både nationellt och regionalt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 86

Motionen tar upp en sjukdom som många kvinnor lider av i tysthet utan att ha fått diagnos. Distriktsstyrelsen delar motionens uppfattning att det är angeläget att stärka information, bemötande, diagnostik och forskning kring endometrios samt att bekämpa fördomar och diskriminering.

När det gäller sjukförsäkringens utformning har den borgerliga regeringen genomfört allvarliga försämringar för att möjliggöra stora skattesänkningar. Att återupprätta förtroendet för sjukförsäkring och genomföra de konkreta förändringar som krävs för en solidarisk och trygg sjukförsäkring som ger människor ersättning som tar hänsyn till de individuella behoven är en av de viktigaste uppgifterna för en ny rödgrön regering. Vi socialdemokrater har tillsammans med vänsterpartiet och miljöpartiet utarbetat ett gemensamt förslag om en modern och trygg sjukförsäkring som på ett bättre sätt än idag tar hänsyn till kroniska återkommande sjukdomar.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1,2,4 och 5 bifalles,

att attsats 3 anses besvarad,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 87

Motionens krav är i linje med det arbete den förra socialdemokratiska regeringen bedrev och även i linje med de förslag som lagts av oss Socialdemokrater i opposition innevarande mandatperiod. En ny tandvårdsreform ska både ge ett bra skydd mot höga kostnader och goda möjligheter och incitament för den enskilde till hälsofrämjande tandvård. Framförallt ska abonnemangstandvården främjas i hela landet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 88

Tack vare framgångsrik medicinsk forskning och utveckling har det blivit möjligt att med läkemedel bota, lindra och förhindra allt fler sjukdomar. Läkemedel är idag den vanligaste behandlingsmetoden inom hälso- och sjukvården och dess betydelse kommer att öka ytterligare i framtiden i takt med att befolkningen blir äldre och nya behandlingsmetoder utvecklas. Läkemedel bör därför ses som en naturlig och integrerad del av hälso- och sjukvården. Mot bakgrund av att läkemedel står för en stor och växande del av sjukvårdens kostnader och insatser är det av högsta vikt att läkemedelsförsörjningen i landet är kostnadseffektiv och säker samtidigt som den är tillgänglig och lika för alla. Sverige har haft ett sådant system. Det svenska apotekssystemet har bidragit till att vi idag har ett av de säkraste och mest kostnadseffektiva distributionssystemen för läkemedel i världen.

Motionen tar upp den mycket allvarliga situationen som råder nu när apoteksmonopolet är avskaffat. Det innebär att vinstintresset nu ska styra över läkemedelshanteringen och att det inte finns någon garanti för tillgång till apotek i hela landet. Skattebetalarnas kostnader för läkemedel kommer att öka samtidigt som säkerheten hotas. Vi socialdemokrater är starka motståndare till denna utveckling och har aktivt motarbetat detta på alla de sätt som står till buds i opposition.

Distriktsstyrelsen anser att det bör vara en högprioriterad fråga för en ny regering att med förtur vidta de åtgärder som krävs för att så långt möjligt åter säkerställa att effektivitet, säkerhet och god tillgänglighet i hela landet ska styra läkemedelsförsörjningen istället för privat vinstintresse. Partikongressens beslut i denna fråga understryker detta. Att använda stora resurser av skattebetalarnas pengar för att återköpa de privatiserade apoteken, eller för att starta hundratals nya statliga apotek, är däremot inte självklart.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 89

Motionen tar upp den mycket viktiga frågan om tandvården för äldre och för dem som är beroende av speciell hjälp med sin tandvård. Dagens äldre har betydligt bättre tandstatus än tidigare generationer. Fler äldre har kvar sina egna tänder. Denna utveckling kommer att bli än tydligare för varje år som går. Detta är en fantastisk utveckling men kräver också en del nytänkande eftersom bibehållna tänder paradoxalt nog leder till att tänderna behöver skötas extra noga, även när den äldre inte kan klara detta själv. Många som i hela sitt liv skött sina tänder på ett bra sätt behöver under de sista åren hjälp med att bibehålla en god munhälsa. Erfarenheten visar att vård- och omsorgspersonal i många fall tycker att det är svårt att ta hand om patienters tandborstning, då det upplevs som besvärligt och ibland integritetskränkande. Ofta är arbetsbelastningen på personalen så stor att tiden inte räcker till för att säkerställa en god munhygien. Tillräcklig bemanning i omsorgen är därför grundläggande men omsorgspersonalen behöver också stöd och utbildning i hur man genomför tandrengöring med en patient som kanske på grund av demens eller annan orsak är oförstående eller ovillig inför situationen. Problematiken gäller också för vissa andra omsorgsgrupper, till exempel en del funktionshindrade. De som får en försämrad munhälsa riskerar följsjukdomar och nedsatt hälsa. Det behövs därför stöd och utbildning i att ”sköta andras munhygien” till de personalgrupper som hanterar detta.

Sedan 1999 gäller att landstingen ansvarar för att avgiftsfri uppsökande verksamhet bedrivs på särskilda boenden för äldre och funktionshindrade personer med mera samt att dessa personer erbjuds nödvändig tandvård enligt sjukvårdstaxa. Kommunerna har en viktig uppgift att identifiera dem som ska ingå i personkretsen och att överlämna erbjudande om uppsökande verksamhet och nödvändig tandvård. Tyvärr nås inte alla berörda av denna möjlighet.

Socialstyrelsens senaste uppföljning visar att ungefär 40 procent av personkretsen inte erbjudits någon munhälsobedömning. Knappt hälften, 49 procent, av den skattade personkretsen har fått munhälsobedömning och individuell rådgivning om munvård. Variationerna mellan landstingen är stora. Ungefär 11 procent av personkretsen tackar nej till munhälsobedömning. Störst andel som fått munhälsobedömning finns i särskilda boenden för äldre. När det gäller nödvändig tandvård finns stora variationer mellan landstingen hur stor andel av befolkningen som får del av reformen, bland annat beroende på att många inte känner till reformen.

Socialstyrelsens bedömning är att förmånerna Uppsökande verksamhet och Nödvändig tandvård inte är tillräckligt kända för dem som ingår i personkretsen, deras anhöriga, vänner, intresseföreningar och den stora allmänheten.

Det är nödvändigt med åtgärder för att se till att den uppsökande verksamheten och nödvändiga tandvården förbättras och når alla dem som har rätt till den. Motionen föreslår att ett avräkningssystem införs och distriktsstyrelsen anser att detta kan vara en modell att pröva. Men även andra insatser kan behövas. Våra ledamöter i region Skåne bör ges i uppdrag att föreslå åtgärder som säkerställer att den uppsökande verksamheten och nödvändiga tandvården förbättras och når alla dem som har rätt till den.

Vi socialdemokrater vill förbättra tandvårdsförsäkringen så att ingen behöver avstå från nödvändig tandvård av ekonomiska skäl. På sikt bör alla medborgare erbjudas ett högkostnadsskydd för tandvården av samma typ som det som gäller för sjukvården. Distriktsstyrelsen är dock inte beredd att nu särskilja gruppen över 75 år och låta dem få en annan tandvårdsförsäkring än vad som gäller för andra medborgare och andra åldersgrupper.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 anses besvarad med vad som anförs ovan,

att attsats 2 anses besvarad.

SKATTER/EKONOMI

Föredragande: Bo Bernhardsson och Christin Hagberg

UTLÅTANDE NR 90

Öresundsregionen är Sveriges snabbaste växande region. Fler och fler ser regionen som en enhet och funderar aldrig på att det är två olika länder som finns här. Sverige och Danmark har olika lagstiftningar som berör dem som arbetar i området och skattelagstiftningen är en av dem.

År 2004 beslutades det senaste skatteavtalet mellan Sverige och Danmark. Detta avtal löste vissa av de problem som kan uppstå för de personer som arbetspendlar mellan de båda länderna. Avtalet föreskriver vissa undantag från bestämmelserna i det nordiska skatteavtalet, bl.a. när det gäller beskattning av anställningsinkomster. Därutöver innehåller avtalet åtaganden från de båda staterna att medge avdrag för inbetalningar till pensionsordningar, avdrag för utgifter för resor över Öresundsbron samt ett åtagande om ett system för utjämning mellan Sverige och Danmark av vissa skatteintäkter.

Avtalet innehåller också en överenskommelse om att efter två år utvärdera ordningen för utjämning. Därefter sker en utvärdering av hela systemet vart femte år.

Avtalet innehåller också en överenskommelse om att Sverige och Danmark ska inleda diskussioner för att överväga införande av nya bestämmelser eller ändring av bestämmelserna i avtalet eller ta initiativ till ändringar av det nordiska skatteavtalet om det skulle visa sig föreligga skattemässiga hinder för den fortsatta integrationen i Öresundsregionen.

I avtalet finns en utjämningsordning för skatteintäkter avseende arbetspendlare över Öresund. För taxeringsåret 2008 sände Sverige ett utjämningsbelopp om ca 78 miljoner kronor till Danmark och erhöll från Danmark ca 643 miljoner kronor. Det nettobelopp som Sverige erhöll är betydligt större än de belopp som erhöles under de föregående tre åren. Den främsta orsaken till ökningen är det växande antalet arbetspendlare till Danmark. En annan orsak är att Skatteverket har justerat vissa brister när det gäller urval och underlag, vilket medfört att de belopp som överförts till Danmark har minskat. I skatteavtalet finns en överenskommelse att det kontinuerligt ska utvärderas.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 91

Socialdemokraterna har alltsedan folkomröstningen om kärnkraft 1980 i en rad olika beslut slagit fast som sin åsikt att kärnkraften skall avvecklas i den takt som är möjlig med hänsyn till vad ekonomin tillåter och hur snabbt den kan ersättas med nya, förnybara alternativ, ökad energieffektivitet och energisparande.

Skatterna på energiområdet är ett verksamt medel att styra utvecklingen mot förnybara alternativ och att påskynda teknikutvecklingen, d v s det är i själva verket inte en önskad utan en önskad effekt av beskattningen att ”snedvrida konkurrenssituationen”.

Motionären vill harmonisera skatterna inom EU. Länderna inom EU har dock väldigt olika förutsättningar när det gäller att klara energi- och elförsörjningen och också olika förutsätt-

ningar för att klara klimatmålen och driva fram en långsiktigt hållbar energiförsörjning. Det, liksom att skattefrågor i princip är en nationell angelägenhet, talar emot en harmonisering.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 92 OCH 93

Enligt Skattestatistisk årsbok 2007 förfogade år 2005 de 1 procent mest förmögna individerna i Sverige över en fjärdedel av den sammanlagda förmögenhetsmassan. De 10 procent rikaste förfogade över mer än två tredjedelar av den sammanlagda förmögenheten.

Förmögenhetsskatten var en bra skatt. I den utformning den hade innan den avskaffades betalades den i huvudsak av de rikaste medborgarna.

En utredning har visat att av de ca 270 000 förmögenhetsskattepliktiga tillhörde 63 procent den tiondelen av befolkningen med högst inkomster. De som beskattades var de som hade mer än 1,5 miljoner kronor kvar av sina tillgångar när alla skulder räknats bort.

Att förmögenhetsskatten skulle ha utgjort ett hinder för investeringar i Sverige stämmer inte. Investeringarna låg i nivå med jämförbara länder även när vi hade förmögenhetsskatten.

När det gäller kapitalflykt, vid förmögenhetsskatt, eller nettoinflöde av kapital, vid ett avskaffande av denna skatt, så finns det inget som visar att kapitalet flödar på det ena eller andra hållet just p.g.a. skatten. Det mest effektiva är att se till att de få stater som idag ger möjligheter att undanhålla kapital från att beskattas i olika länder tvingas att gå in i de internationella överenskommelser som finns om redovisning till respektive lands skatteverk. Ett internationellt arbete har kommit igång och nya skatteavtal har skrivits, många med de länder som tidigare inte haft avtal med Sverige.

Så sent som på vår partikongress beslutades att förmögenhetsskatt ska införas igen. Vi har under de gångna åren sett en enormt stor ekonomisk förskjutning där de som har det allra tuffast, sjuka och arbetslösa, har fått betala för att de allra rikaste och de med de högsta inkomsterna ska få mer i plånboken. Detta är orättfärdigt.

Vi vill förändra mycket när det gäller skattepolitiken och förmögenhetsskatten ska införas. Detta har inget med populism att göra.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 avslås,

att attsats 2 anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 94

Distriktsstyrelsen ser inga goda skäl att skattebefria bidrag till 90 000-konton. Vi behöver skatteintäkter bland annat för att kunna upprätthålla en hög nivå på vårt bistånd, men också för att klara välfärden. Vi är övertygade om att en genuin altruism går väl ihop med rättvisa och tillräckligt höga skatter. Skattesystemet bör dessutom vara likformigt och det är ingen

långsökt tanke att skattebefrielse för 90 000-konton också öppnar nya vägar för skatteflykt och fiffel.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 95

Idag är det en vanlig företeelse att höga chefer och anställda i finansbranschen i sitt anställningsavtal har en del av sin lön i så kallad bonus. En del menar att det är prestationshöjande, men forskning och utredningar som gjorts har inte kunnat visa att så är fallet. Den senaste finanskrisen har tvärtom aktualiserat problemet med löne- och bonussystem som uppmuntrar till ökat risktagande och pekat på den orimliga obalansen mellan vinstmöjligheter och ansvarsutkrävande.

I offentlig verksamhet, statliga företag och myndigheter bör det finnas mycket stränga begränsningar vad gäller bonuslöner. Den förra socialdemokratiska regeringen införde också sådana som sedan revs upp av den borgerliga regeringen när den tillträtt.

Att säga nej till bonuslöner, såsom de utvecklats på chefsnivå inom näringslivet och inom finanssektorn, innebär dock inte ett kategoriskt nej till alla former av prestationslön/ackord på alla nivåer. Ett villkor för att sådana löne- och ersättningsformer skall kunna accepteras är t ex att prestationen skall vara tydlig och mätbar och att inte prestationslönen driver fram ett oacceptabelt risktagande. Löne- och anställningsvillkor skall redovisas öppet och tydligt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 96

Det finns inga planer på att återinföra fastighetsskatten av 2005 års modell. Vad gäller det rödgröna förslaget till fastighetsskatt så redogörs för detta nedan.

Tanken är att förslaget ska ge väljarna ett tydligt besked om vad som ska gälla för fastighetsskatten 2010-2014 så att de kan planera därefter.

Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet är överens om att utforma den samlade beskattningen på fastigheter på ett sätt som bidrar till en bättre fördelningspolitik. Beskedet är att det nuvarande systemet för fastighetsskatt (kommunal fastighetsavgift) kvarstår med tre tydliga förbättringar. Så här ser det rödgröna förslaget ut:

- (1) De som har de dyraste villorna med ett marknadsvärde över cirka sex miljoner (dvs. ett taxeringsvärde om 4,5 miljoner eller mer) kommer att få höjd skatt. Samtidigt så utvidgas den nuvarande begränsningsregeln så att fler med små inkomster får sänkt fastighetsskatt.
- (2) Fastighetsskatten för hyresfastigheter och bostadsrättsföreningar sänks. Fastighetsskatten för hyreslägenheter och bostadsrätter sänks från 0,4 % till 0,22 %
Neutraliteten mellan olika boendeformer utreds och åtgärder vidtas .
- (3) Uppskovsskatten och begränsningen för uppskov tas successivt bort, givet att det statsfinansiella läget så tillåter och att det finansieras på ett fördelningspolitiskt acceptabelt sätt. På så sätt ökar rörligheten på bostadsmarknaden. I ett första steg tas skatten på uppskov upp till

200 000 kronor bort. Samtidigt höjs reavinstskatten (vid bostadsförsäljning) från 22 till 23 procent. Det kommer, som det är tänkt också att tillsättas en utredning som ser över systemet med uppskov och hur det kan säkerställas att uppskoven betalas in.

Distriktsstyrelsen delar inte motionärens uppfattning om att fastighetsskatten bör avskaffas, fastigheter är en kapitaltillgång som bör beskattas, inte minst av fördelningspolitiska skäl. Fastighetsskatten (den kommunala fastighetsavgiften) inbringar i sin nuvarande form ca 25 miljarder och är därmed en väsentlig inkomst för samhället (statsbidragen till kommunerna minskas med beloppet för fastighetsskatten). Motionären vill ta bort uppskovsrätten. Uppskoven för fastigheter uppgår till runt 200 miljarder kronor och det är ett växande belopp. Uppskovsmöjligheterna har dock under den borgerliga regeringen begränsats och räntebelagts. Av det rödgröna förslaget som redovisats framgår hur det är tänkt att uppskoven skall hanteras 2010-2014 och en utredning får lägga fram riktlinjer för eventuella förändringar efter 2014. Att ta bort uppskoven idag skulle göra bostadsmarknaden trögrörligare.

Skattesystemet och fastighetsskatten ska vara neutral mellan upplåtelseformerna. Vi är alla olika, har olika behov och har också olika boendepreferenser. En del vill bo i hyresrätt. Andra vill bo i bostadsrätt eller småhus. Distriktsstyrelsen menar att det är viktigt att bejaka att det finns många olika upplåtelseformer och partiet har aldrig haft någon annan uppfattning. De borgerliga förändringarna av fastighetsskatten har starkt främjat småhus och äganderätt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1 och 2 avslås,

att attsats 3 anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 97

Socialdemokratin och Sverige som välfärdsland är två lysande bevis för att motionären har fel.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 bifalles,

att motionen avslås,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 98

Socialdemokraterna anser att samhällets alkoholpolitik ska vara restriktiv och att insatser ska göras som minskar alkoholens medicinska och sociala skadeverkningar. Effekterna för individen och samhället av för hög alkoholkonsumtion är väl kända och alkohol kan aldrig betraktas som en vara vilken som helst. Alkoholpolitiken ska inriktas på förebyggande insatser, insatser för att bekämpa kriminell alkoholhantering och satsningar på effektiv vård och behandling för de människor som behöver hjälp att minska sin alkoholkonsumtion eller komma ur sitt missbruk. Grunden i en restriktiv alkoholpolitik är detaljhandelsmonopolet för alkohol, Systembolaget.

Socialdemokraterna vill också fortsätta att verka för att höja minimiskatterna på alkohol inom EU. Detta i syfte att stoppa den lågpriskonkurrens som nu finns mellan olika länder. Vi anser också att införselkvoterna bör sänkas och att varje medlemsland själv ska bestämma hur införselreglerna ska se ut.

När det gäller Systembolaget så är det ett statligt monopolföretag och styrs av regering och riksdag efter de lagar och riktlinjer som dessa bestämmer.

Alkoholskatterna i Sverige är alltid omdiskuterade. Men vi har höga skatter för att kunna uppnå det som beskrivs i första stycket. Flera utredningar har också visat att det är en framgångsrik väg att gå. Alkoholen skördar många liv varje år och kostar också samhället stora pengar. Finland sänkte sin alkoholskatt för några år sedan för att möta de problem som vi i Sverige ser med egenimport från andra länder. Problem relaterade till alkoholen ökade och man höjde skatten igen.

För oss Socialdemokrater är detta främst en folkhälsofråga där vi använder oss av skatter och monopolet för att nå målet om en restriktiv alkoholpolitik.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

SOCIAL/SOCIALFÖRSÄKRINGAR

Föredragande: Pia Ingvarsson och Ronny Olander

UTLÅTANDE NR 99

”Likabehandlingsprincipen” gäller – samma motion – sammans svar.

Denna motion tar upp frågorna kring det som verkligen ligger socialdemokratien om hjärtat. Nämligen att vi skall ha generella välfärdssystemen med standardtrygghet, generationskontrakt, inkomstbortfallsprincipen samt betala skatt efter bärighet. Det är och skall vara behoven från den enskilda människan som skall styra vården, skola, omsorgen samt allas rätt till ett bra boende. Det är inte plånbokens tjocklek som på nåder skall ge människor detta och styra människors vardag. Politiken skall ge möjligheter, rättigheter och skyldigheter åt människors vardag.

Här går skiljelinjen mellan de politiska partierna i Sverige. Vi har redan obligatoriska system där alla skall omfattas men det är rätt i så motto att det finns inträdeskrav i sjukförsäkring och arbetslöshetssystemet men detta utgör inget hinder från att människor skall omhändertas på ett värdigt sätt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 100

Mycket av det som motionären tar upp är redan en realitet i den svenska lagstiftningen. I lagstiftningen som rör barn och ungdomar finns ett tydligt ansvar för föräldrarna. FN:s Barnkonvention – som handlar om det enskilda barnets rättigheter - ratificerade Sverige 1990, som ett av de första länderna. Sedan dess har Barnkonventionen införts som svensk lag i föräldrabalken och socialtjänstlagen.

Föräldrar som behöver stöd i sitt föräldraansvar skall få och erbjudas detta i första hand av kommunen. Nyligen har också en statlig utredning föreslagit att föräldrastöd ska erbjudas alla föräldrar som önskar det och att detta föräldrastöd ska samordnas på central nivå i kommunen i samarbete mellan offentliga, ideella och privata aktörer.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 101

Pd-styrelse anser att frågan om föräldraförsäkringen är en viktig del av den generella välfärden. Och har hög prioritet

Vid en rödgrön seger i hösten val anser vi att frågan bör övervägas i sin helhet i den breda parlamentariska utredning som förmodligen kommer att titta både på socialförsäkringarna och även arbetslöshetsförsäkringen.

Föräldraförsäkringen bör där vägas in och ha hög prioritet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 102

Förr i tiden var separationer och skilsmässor betydligt ovanligare än idag. Därmed inte sagt att vare sig föräldrarna eller barnen var lyckligare då. Många olyckliga äktenskap gick även ut över barnen, som tvingades utstå kaos och bråk. Våld och övergrepp i hemmet förekom även på tiden, men ledde mer sällan till skilsmässa än idag. Detta gick självklart ut över barnen.

Idag är separationer vanligare, på gott och ont. I majoriteten av fallen är det kvinnan som tar initiativet till skilsmässan. Den vanligaste orsaken är att mannen inte tar tillräckligt ansvar för det gemensamma hemarbetet och barnen.

I de flesta fall kommer föräldrarna överens om hur de ska lösa vårdnaden om barnen. Oftast delar föräldrarna på vårdnaden. Förr i världen var enskild vårdnad till förmån för mamman betydligt vanligare. Växelvis boende blir allt vanligare och innebär att föräldrarna tar lika stort ansvar för barnet. Detta har i praktiken inneburit att betydligt fler pappor tillbringar mer tid med sina barn.

I 10% av fallen kommer föräldrarna inte överens om vårdnaden och frågan avgörs i domstol.

Fler kvinnor än män är idag socialsekreterare. Som inom de flesta andra kvinnodominerade sektorer är arbetsvillkoren generellt dåliga och lönerna låga. Regeringens nedskärningar har ytterligare ökat trycket på socialkontoren, dit alltfler nu söker sig för att klara sin försörjning.

Eftersom alltför få män söker sig till yrket är det svårt att ovanifrån tvinga fram förändringar, som motionären föreslår. Hur ska man kunna kräva att personal av båda könen är närvarande vid alla samarbetsavtal när 8 av 10 socialsekreterare är kvinnor?

Det är självklart önskvärt att få en jämnare könsfördelning bland socialsekreterarna men det innebär inte automatiskt att alla kvinnliga socialsekreterare som idag arbetar är inkompetenta.

Det är mycket förenklat att hävda att kvinnliga socialsekreterare automatiskt skulle diskriminera män och att manliga socialsekreterare automatiskt skulle gynna män i en vårdnadsutredning. Socialsekreterarens uppdrag är i första hand att se till barnets bästa. Det är felaktigt att dra en hel yrkeskår över en kam och döma ut den som inkompetent och diskriminerande.

Idag tas huvuddelen av föräldraledigheten ut av kvinnor. Det är också betydligt vanligare att kvinnor är hemma med sjuka barn än att män är det. Det är också främst kvinnor som arbetar deltid och förväntas ta huvudansvaret för hemmet och barnen. Många separationer har dessutom sin direkta orsak i att kvinnan förgäves försökt få mannen att dela ansvaret för familjen. Hade jämställdheten varit bättre i dessa familjer skulle vi ha ha betydligt färre separationer. Allt detta avspeglas självklart även i de vårdnadsutredningar som görs.

Varje fall är naturligtvis unikt och det finns många fäder som tagit stort ansvar för hemmet och barnen redan innan separationen och som vill fortsätta göra det även därefter. Men det

hindrar inte att det också finns en hel del fall där männen faktiskt inte tagit sitt ansvar.

Så långt det är möjligt eftersträvas gemensam vårdnad (vilket också blir resultatet i de flesta fall). Men i situationer där barnet riskerar att fara illa hos den ene föräldern eller befinner sig i en ständig krigszon mellan de två stridande föräldrarna kan enskild vårdnad vara svår att undvika.

Motionären kräver att gemensam vårdnad ska vara en självklarhet vid såväl separationer som i de fall modern vid barnets födelse är ensamstående. Enligt den tidigare vårdnadslagen var det så. Barnets behov av båda föräldrarna ansågs överordnat barnets hälsa och säkerhet. Det innebar att gemensam vårdnad tilldömdes även när barnet riskerade att fara illa hos den ene föräldern. Med den nya vårdnadslagen är huvudregeln fortfarande gemensam vårdnad, men i särskilda fall görs undantag med hänsyn till barnets säkerhet. Även den andra förälderns säkerhet kan vara ett motiv för enskild vårdnad, exempelvis när en misshandlande man använder barnet (och den gemensamma vårdnaden) som ett sätt att komma åt kvinnan och fortsätta misshandeln. Inte minst gäller detta kvinnor som tvingats byta identitet och "gå under jorden" för att komma undan sin plågoande. Att gå tillbaka till den tidigare regeln att gemensam vårdnad alltid ska tillämpas oavsett omständigheterna vore ett steg tillbaka och knappast heller i barnens intresse.

Gemensam vårdnad innebär att föräldrarna tillsammans fattar viktiga beslut som rör barnet. Även när barnet bor varannan helg hos den ene föräldern och resterande tid med den andre föräldern fattas de avgörande besluten gemensamt. Enskild vårdnad innebär att en av föräldrarna huvudsakligen fattar besluten och att den andre föräldern (som regel) har umgängesrätt med barnet. Det ligger i sakens natur att den förälder som har enskild vårdnad då huvudakligen fattar besluten för barnet. Anser den andre föräldern att detta inte är i barnets intresse kan han/hon kräva en ny vårdnadsutredning och att frågan avgörs i domstol. Det vore dock en märklig ordning, som motionären föreslår, att föräldrar som inte har vårdnaden om sina barn ändå skulle kunna agera som om de hade vårdnaden. Särskilt som det i en hel del fall finns goda skäl till att de inte har vårdnaden om barnen.

Motionären kräver vidare det ska göras undersökningar om barnen och föräldrarnas livssituation när vårdnadstvister genomförs. Detta krav ter sig märkligt eftersom det är precis det vårdnadsutredningar går ut på.

När det gäller kravet på forskning om vårdnadstvister så är det självklart bra att öka kunskapen. Det pågår också en del forskning på området.

Vad gäller olika drivkrafter bakom vårdnadstvister så är det svårt att på ett enkelt sätt dela upp vårdnadstvister i två kategorier, som motionären föreslår. I de flesta fall finns många samverkande motiv bakom en tvist och varje fall är unikt. Att bara en viss typ av tvister skulle bli föremål för domstolsprövning vore en konstig ordning. Alla tvister börjar med förhandlingar som syftar till en kompromisslösning. Misslyckas detta är nästa steg domstolsförhandling. Detta gäller oavsett orsakerna till vårdnadstvisten.

Motionären har rätt i att barnets perspektiv måste lyftas fram mer, inte minst i de fall när barnet hamnar mitt emellan föräldrarnas advokater som strider i rätten. Dessa advokater företräder i första hand föräldrarnas perspektiv, inte barnets.

Den nya vårdnadslagen är relativt ny och ska utvärderas kontinuerligt. Det gäller även

tillämpningen av lagen. Skulle det visa sig att barnens intressen inte tillgodoses i lagen och/eller i tillämpningen måste vi självklart vara beredda att vidta åtgärder. Lösningen är dock inte att gå tillbaka till den tidigare vårdnadslagen, som hade uppenbara brister ur ett barnperspektiv.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 2, 6 och 8-14 anses besvarade,

att attsatserna 3-5 avslås,

att attsats 7 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

TRAFIK OCH KOMMUNIKATION

Föredragande: Christine Axelsson och Henrik Fritzon

UTLÅTANDE NR 103

Motionären yrkar på att det ska bli tillåtet att cykla på gångbanor och trottoarer. Vi anser att det måste finnas speciella gångstråk för gångtrafikanter där dessa kan känna sig säkra och inte riskerar att bli påkörda av cyklister. Inte minst är det viktigt att värna om barnens, äldres och funktionshindrades trygghet när de befinner sig ute i trafiken. Naturligtvis måste även cyklister kunna ta sig fram på ett säkert sätt i stadstrafiken. Därför är det angeläget att bygga ut cykelbanorna så att cyklister varken behöver använda sig av trottoaren eller köra bland bilarna.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 104

Motionären yrkar på en rad åtgärder för att komma åt de utbredda problemen med försenade tåg. Vi ställer oss i huvudsak positiva till motionärens förslag men vill ändå göra några förtydliganden. Angående den näst sista att-satsen så är det regeringen som lämnar anslag till Banverket. Fullmäktigegruppen i Region Skåne har under mandatperioden vid upprepade tillfällen argumenterat för nödvändigheten i att öka investeringsnivån i järnväg. Också partikongressen underströk att investeringar i järnväg måste prioriteras.

Vad gäller den sista att-satsen så vill vi långsiktigt sträva mot att skilja snabb persontrafik från långsam godstrafik så långt det går men det är nog inte möjligt att helt separera dem. När höghastighetsbanor förhoppningsvis byggs kommer vi få en större separering mellan snabb och långsam trafik. Men även fortsättningsvis kommer regionaltågen behöva samsas med godstågen på vissa sträckor eftersom regionaltågen inte kan köra på samma banor som höghastighetstågen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1-3 bifalles,

att attsats 4 anses besvarad,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 105

Tillgängligheten, tillförlitlighet och kvalitet är oerhört viktigt för att göra kollektivtrafiken till ett attraktivt alternativ till bilen. Vi är medvetna om att Malmö stadsbussar har stora brister. Det är naturligtvis viktigt att alla resenärer, men kanske särskilt funktionshindrade, blir hjälp-

samt bemött av busspersonalen. Uppenbarligen behövs en förbättring och att stoppsignalen tydligt går fram är viktigt för många.

Det är viktigt att Skånetrafiken i samband med upphandlingar ställer tydliga krav kring att entreprenörerna sköter underhåll och service på ett fullgott sätt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 106

Samhället går mot en utveckling där trådlös internetuppkoppling blir en allt mer naturlig del av det offentliga rummet. Trådlös internetuppkoppling på bussar och tåg har precis som motionären beskriver många fördelar och kan bidra till att göra kollektivtrafiken mer attraktiv. I upphandlingarna av tåg och regionbussar bör det vara rimligt att ställa krav på trådlöst internet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens.

UTLÅTANDE NR 107 OCH 108

Behovet är stort av att bygga ut det skånska järnvägsnätet, inte minst ur klimat- och miljösynpunkt men också för att Citytunnelns i Malmö potential ska kunna nyttjas fullt ut. Satsningar på järnväg måste ses långsiktigt och ur den aspekten är ett 10-års perspektiv fullt rimligt. Samtidigt kommer vi, både ur trafiksäkerhets- och tillgänglighetssynpunkt, också framöver att behöva satsa på de skånska vägarna.

Simrishamnsbanan är precis som motionärerna skriver en viktig länk för att binda ihop östra och västra Skåne. Tyvärr har flera betydelsefulla järnvägssatsningar fallit ur de nationella infrastrukturplanerna. Helt avgörande om trafik skall kunna komma igång är att det skjuts till mer pengar till järnvägssatsningar i Skåne från regeringen och att en lämplig finansiering kommer till stånd. När detta sker är det vår målsättning att trafikera såväl Simrishamnsbanan som Trelleborgsbanan, Söderåsbanan, Lommabanen, Pågatåg nordost samt att spårvägar ska byggas i Skånes större städer. Om detta sker till 2020 är dock osäkert.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att första och sista attsatsen i motion 107 bifalles,

att motion 108 och attsats 2 i motion 107 anses besvarade,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTBILDNING

Föredragande: Marie Granlund och Tommy Johansson

UTLÅTANDE NR 109 OCH 110

Motionerna behandlar ett brett spektrum av skolpolitiska frågor.

Distriktsstyrelsen anser att friskolesystemet måste ses över. En av de avarter som existerar är att skolor som ägnar sig åt en vansinnig marknadsföring som inte har något med utbildningens kvalitet att göra. Distriktsstyrelsen anser att, precis som på andra områden, ska det finnas en lag som reglerar vad som är otillbörlig marknadsföring.

Distriktsstyrelsen anser att lärarnas löner ska vara konkurrenskraftiga och att skillnaderna mellan lärarnas situation i kommunala och fristående skolor måste bli mer likvärdig men anser att detta är fråga för arbetsmarknadens parter.

Lika regler ska gälla för kommunala och fristående skolor avseende lärares behörighet. Endast behöriga lärare ska få tillsvidareanställning.

Läroutbildningen måste stärkas och det måste finnas fler ingångar. Distriktsstyrelsen anser däremot inte att ett förstatligande av skolan löser de utmaningar vi står inför. Däremot är det viktigt att de mål och regler som gäller för skolan förtydligas och att ett nytt resursfördelningssystem kommer till stånd för ökad likvärdighet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 111

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att gymnasieskolans yrkesinriktade program måste stärkas. Karaktärsämnen måste få en mer framträdande roll samtidigt som det är viktigt att också yrkesprogrammen ger allmän behörighet.

Självklart ska kunskap löna sig men dagens meritvärderingssystem är allt för hårt skruvat vilket medför att de val en 11-åring gör får alldeles för stor inverkan på framtida utbildningsmöjligheter.

Lärlingsutbildning finns nu som försöksverksamhet och kommer att permanentas med den nya gy-skolan.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 112 OCH 113

Distriktsstyrelsen anser verkligen att det behövs satsas mer på såväl entreprenöriell verksamhet som behovsmotiverad forskning. Det är förödande att den borgerliga regeringen inte fortsatt att satsa på de branschprogram som den tidigare regeringen initierade. De byggde på en samverkan mellan staten, näringslivet och akademien. De fackliga organisationerna hade också en viktig roll.

Distriktsstyrelsen anser att den behovsmotiverade forskningen måste stärkas men tycker att det är vanskligt att fastslå en exakt nivå.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 114

Distriktsstyrelsen vill med bestämdhet avvisa motionärens slutsats att om utbildning ges till många sjunker samtidigt kvaliteten.

På ett tidigt stadium bestämde sig den svenska arbetarrörelsen för att inte konkurrera med låga löner och dålig arbetsmiljö utan med kunskap och kompetens.

Det livslånga lärandet, som börjar i förskolan, är grundläggande. Alla måste hela tiden få möjlighet att välja nya vägar och också att kunna misslyckas men samtidigt ges möjligheter att komma igen. Alla ska självklart inte gå på universitet eller högskolor men möjligheter måste ges för fler än dem som kommer från akademikerhem. Idag har 11 länder inom OECD fler högskoleutbildade än Sverige. Vi måste hela tiden sträva efter att höja kunskapsnivån i det svenska samhället.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 115

Distriktsstyrelsen anser att studiemedlet bör höjas. Den socialdemokratiska riksdagsgruppen har under oppositionstiden prioriterat dels en allmän höjning, en satsning på studenter med barn och höjt fribelopp. Att helt slopa fribeloppsgränsen skulle med största sannolikhet medföra att studiemedlet inte kommer att räknas upp i samma utsträckning som tidigare. Studenter får helt enkelt klara sin försörjning med jobb vid sidan om.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 116

Distriktsstyrelsen delar inte motionärens uppfattning om att partistyrelsen kan ompröva partikongressen beslut.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 117

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 118

Distriktsstyrelsen instämmer i motionens krav på att också de yrkesförberedande programmen på gymnasiet ska ge allmän behörighet. De borgerliga håller nu på att skapa en tudelad gymnasieskola som inte motsvarar dagens krav från arbetslivet. Självklart ska det också framöver vara möjligt att läsa upp sina betyg.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 119

Distriktsstyrelsen anser precis som motionären att det behövs en förnyelse av friskolesystemet. Ett nytt reformerat system ska bygga på den grundläggande principen att alla skolor oavsett huvudman ska tillhöra vårt gemensamma nationella skolsystem. Lika regler ska gälla och kommunernas inflytande vid etablering ska öka. I ett nationellt skolsystem har kommunerna en central roll för att garantera alla barn och ungas rätt till god utbildning med hög kvalitet. Kommunernas roll måste därför stärkas vid etablerandet av fristående skolor. Dessutom måste ansvaret för utvärdering ligga på kommunerna.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 bifalles,

att attsats 2 anses besvarad,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

VÄLFÄRD

Föredragande: Ingela Andersson och Mohsen Abtin

UTLÅTANDE NR 120

Motionären tar upp en komplicerad men viktig fråga. Å ena sidan ser vi att arbetsmarknadsregioner växer och alltmer sträcker sig över nationsgränserna. Det är något som är påtagligt i vår Öresundsregion och på många sätt mycket positivt. Å andra sidan har vi system – såsom inkomstskatt, försäkringar och a-kassa – som är nationella till sin karaktär och som försvårar framväxten av gränsöverskridande arbetsmarknadsregioner.

Flera processer i arbetsdomstolen har pågått de senaste åren som handlat om detta problem. Så länge arbetsmarknadspolitiken, exempelvis resebidrag och arbetsmarknadsutbildningar, är nationell anser inte distriktsstyrelsen att sanktionerna skall drabba den löntagare som till exempel tackar nej till ett arbete i ett annat land.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 121

Motionären tar i 19 olika yrkanden upp väsentliga frågor som berör Sveriges framtid i flera olika politiska ställningstaganden.

Partidistriktets styrelse har inte anledning att ifrågasätta motionens resonemang i stort. Dock finns det inslag i motionen som vi inte delar vad gäller den personliga kontrollen när människor använder sig av de olika trygghetssystemen. Vår tidigare s-regering, liksom partiet, har med skärpa alltid haft en klar linje vad gäller människor som felaktigt utnyttjat trygghetssystemen. Men ljuset kan inte alltid bara riktas på den enskilde utan även mot juridiska personer och de stöd som företag får från samhället samt undanhållandet i de s.k. skattefelen utgör idag cirka 133 miljarder enligt FUT-delegationen. Vad det gäller de omfattande trygghetssystemen så är det bara inom Försäkringskassans värld cirka 435 miljarder som utbetalas i 47 olika förmånslag. Sammantaget är det cirka 500 miljarder i trygghetssystemen som omfördelas till de boende i Sverige.

Det finns många viktiga frågor som motionären tar upp såsom att stärka den enskildes möjligheter till arbete och i familjelivet och det gläder styrelsen. Vidare pekas på de avgörande framtidsdiskussioner kring den demografiska utvecklingen och arbetskraftsdeltagande. Inte minst dessa frågor har tydligt uppmärksammats av partiets rådslag om Jobben och Välfärden samt i de politiska riktlinjer som antogs av den socialdemokratiska Jobbkongressen hösten 2009.

Många av motionärens attsatser går in i varandra och kolliderar.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsatserna 1, 3, 4, 5, 13, 16 och 17 bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen,

att attsatserna 2, 6, 7, 8, 10, 12, 15, 18 och 19 avslås,

att attsatserna 9, 11 och 14 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 122

Motionären behandlar en viktig och angelägen fråga om hur invandrabegreppet används. Begreppet invandrare är i mångt och mycket en konstruktion för att skilja dem som faller under invandrabegreppet från infödda svenskar.

Som motionären beskriver bör begreppet invandrare användas endast när det gäller människor som själva har invandrat, d.v.s. flyttat till Sverige från annat land och folkbokförts här. Personer med utländsk bakgrund avser såväl utrikes födda som själva har invandrat som personer födda i Sverige med minst en utrikesfödd förälder. Skillnaden mellan en flykting och en invandrare är att som flykting har man fått uppehållstillstånd i Sverige för att man har behov av skydd. Invandrare omfattar alla personer som är bosatta i Sverige och som är födda i ett annat land, t.ex. adoptivbarn, arbetskraftsinvandrare och anhöriga till flyktingar bosatta i Sverige.

Distriktsstyrelsen delar motionärens beskrivning av att invandrabegreppet kan likställas med eller föra tankarna till problem, skillnad, annorlundaskap och den segregerande inverkan detta kan medföra.

Men oavsett om man byter ut begreppet ”invandrare” mot begreppet ”personer med utländsk bakgrund” och inför termen/begreppet ”personer med uppehållstillstånd” så kvarstår problemet med att de människor som faller under båda begreppen drabbas av de brister som finns i integrations- och flyktingpolitiken i form av arbetsmarknadspolitiken, utbildningspolitiken och bostadspolitiken. Det viktigaste är därför att forma en offensiv politik på dessa områden i syfte att integrera dessa grupper i det svenska samhället fullt ut.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 123

Precis som motionärerna påtalar är migrationspolitiken en het såväl som svår fråga. Politikområdet kräver både solidaritetskänsla och en praktisk hållning till hur vi skall lösa integrationen av flyktingar/migranter.

När enbart ett fåtal kommuner får ta ett alltför stort ansvar i mottagandet av flyktingar/migranter blir påfrestningen på lokalsamhället ibland alltför stor. Vi tror dock inte att lösningen på detta är att ta bort möjligheten att välja att välja bostadsort för flyktingar/migranter.

Vi menar däremot att alla kommuner i landet skulle tvingas att ta ansvar för mottagandet av flyktingar/migranter och att detta på sikt kommer att bidra till att snabba upp integrationsprocessen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 124

Motionärerna tar upp en väldigt angelägen fråga. Det är inte värdigt ett välfärdsland som Sverige att ett stort antal medborgare saknar bostad. Hemlösheten hänger delvis samman med bristen på bostäder men hemlösheten har också sin grund i andra orsaker än bostadsbrist. Oavsett vilket som är orsak till hemlöshet delar vi motionärernas åsikt att vi som parti måste ta ansvar för att minimera eller helt avskaffa hemlösheten.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 125

Distriktsstyrelsen delar i allt väsentligt motionens beskrivning av hur myndigheters, inklusive kommuners organisation förändrats över tiden vilket inneburit att medborgarna successivt hamnat allt längre bort från möjligheten till personlig service. Inte minst har den tekniska utvecklingen inneburit att personliga möten ersatts av tekniska lösningar, t.ex. Internet. Statliga och kommunala myndigheter är idag inte organiserade på ett sådant sätt att de på ett effektivt sätt kan ge den offentliga service som medborgarna eller företag efterfrågar och behöver.

Distriktsstyrelsen delar därför motionens uppfattning att det inom ramen för en modern förvaltningspolitik krävs förändringar som innebär att statliga och kommunala myndigheter på ett bättre sätt samordnar sin verksamhet för att därmed öka medborgarservicen. Socialdemokraterna har t.ex. föreslagit att medborgare som behöver ha kontakt med Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen och/eller kommunens socialtjänst ska ha "en dörr in" till dessa myndigheter. Denna samordningsprincip bör kunna tillämpas i ett bredare perspektiv där kommunernas får ett allmänt samordningsansvar.

Distriktsstyrelsen finner det dock svårt att bifalla motionen utan att en bredare dialog med våra företrädare i kommuner och region ägt rum.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 126

Motionären vill att det i lag skall förbjudas att anhöriga arvsberättigade kan bli god man för sina anhöriga. I motionen tas det upp exempel på varför detta skulle förbjudas. Distriktsstyrelsen tvivlar inte på sanningshalten i motionen men vi menar att det även finns anhöriga arvsberättigade som fungerar utmärkt som god man för sina huvudmän. Att beröva dessa huvudmän sina anhöriga goda män bara för att det inte alltid fungerar kan inta anses vara en bra lösning. Om en god man inte fungerar borde detta kunna meddelas överförmyndaren som i fall kan överväga om god manskapet skall fortsätta.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 127

Motionärerna tar upp en angelägen fråga som handlar om hur vi tar hand om våra barn. Det borde vara självklart att hänsyn tas till varje barn utifrån dess unika förutsättningar. Det borde också vara självklart att skolbarnomsorgen har ett pedagogiskt perspektiv.

Däremot är det inte självklart att barngruppernas storlek skall minska i alla lägen. Det kan finnas barngrupper som fungerar trots att de är stora och det kan finnas barngrupper som inte fungerar trots att de är små. Det måste här finna utrymme att fatta beslut utifrån hur barnen fungerar i varje grupp.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 bifalles,

att attsats 2 anses besvarad,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

JÄMSTÄLLDHET

Föredragande: Lena Näslund och Luciano Astudillo

UTLÅTANDE NR 128

Distriktsstyrelsen anser, i likhet med motionären, att lika möjligheter oavsett kön är en grundläggande fråga. I motsats till motionären anser distriktsstyrelsen att kvotering är ett effektivt sätt att nå ökad jämställdhet.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 129

Motionären kräver att könskvoteringen till universitet och högskolor ska förbjudas, men har missat att kvotering och positiv särbehandling inte är samma sak.

Könskvotering innebär att fördelningen av politiska uppdrag, tjänster eller utbildningsplatser fördelas lika mellan de två könen. Inom socialdemokratien har vi haft kvotering till politiska uppdrag sedan valet 1994. Konkurrensen begränsas då till personer av samma kön.

Positiv särbehandling innebär att fördelningen jämnas ut när man ser hur många sökande man har genom att medlemmar av en underrepresenterad grupp ges företräde, till exempel när två sökande har liknande meriter eller betyg.

Positiv särbehandling har funnits i 20 år och används av de flesta högskolor och universitet. Målet är och har varit balans mellan könen. Det innebär att om två studenter har samma betyg prioriteras den med det kön som är underrepresenterat.

Det har fått störst effekt på populära utbildningar som läkar- och veterinärprogrammen. Där har alla studenter toppbetyg och flest sökande med högsta betyg har varit kvinnor. Många kvinnor har därför fått stå tillbaka för män med lika goda betyg.

Detta har fått den borgerliga regeringen att agera och systemet ska nu avskaffas.

Socialdemokraterna anser att både män och kvinnor har rätt till jämställdhet. Behovet av jämställdhet är lika stort för båda könen.

Socialdemokraterna vill ha ett jämställt utbildningssystem och en minskning av den sociala snedrekryteringen till högskolor och universitet. Det leder till ett mer jämställt arbetsliv där både kvinnor och män har samma tillgång till alla sorters yrken. Men det leder också till ökad jämlikhet, ett av arbetarrörelsens viktigaste mål.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

FÖRSVAR

Föredragande: Anders Karlsson

UTLÅTANDE NR 130

Försvarsmaktens personalförsörjning och bemanning är en svår och viktig fråga med många dimensioner. Det handlar för det första om hur Försvarsmakten ska få tillgång till tillräckligt många och tillräckligt rätt personer till såväl insatsorganisationen som Hemvärn/Nationella skyddsstyrkor.

Det handlar för det andra om under vilka förutsättningar Försvarsmaktens förband skall kunna användas i olika typer av insatser, nationellt och internationellt. Det handlar för det tredje om hur vi värnar den folkliga förankringen för försvaret och ser till att försvaret av Sverige även i framtiden är allas ansvar. Sammantaget finns det behov av att reformera Försvarsmaktens personalförsörjning och bemanning.

Motionen överensstämmer med den socialdemokratiska försvarspolitiska inriktningsmotionen som framlagts i riksdagen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

ÖVRIGT

Föredragande: Morgan Johansson, Anders Karlsson, Christine Axelsson och Uno Aldegren

UTLÅTANDE NR 131

Motion 131 vill inte att socialdemokraterna ska ingå allianser innan ett val. Distriktsstyrelsen anser att det vore fel att binda sig vid en sådan princip. Beroende på det parlamentariska läget så måste partiet från gång till annan kunna besluta om och i så i vilken konstellation med andra partier som man vill gå till val.

Inför det här valet så har de borgerliga partierna klart deklarerat att de avser bilda regering tillsammans efter valet, och alla har uteslutit samarbete med socialdemokratin. Vår slutsats blir därmed naturlig mot bakgrund av rådande läge, d v s att få till stånd ett starkt gemensamt regeringsalternativ med de två övriga oppositionspartierna, v och mp.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 132

Riksdagsledamöterna sätter inte sina egna arvoden. Den uppgiften har överlämnats till Riksdagens arvodesnämnd.

Det är en myndighet med tre ledamöter utsedda av riksdagens förvaltningsstyrelse.

Riksdagsledamöter får inte ingå i nämnden. Arvodesnämnden är suverän att fatta sina egna beslut.

Denna ordning har gällt sedan 1994 och tillkom av jävsskäl. Distriktsstyrelsen anser att det är en rimlig ordning.

Traktamenten för riksdagsledamöter är densamma som för statligt anställd personal. Traktamenten är till för att täcka extrakostnader i samband med resor och dubbelt boende.

Riksdagens utskottsordföranden och vice ordföranden har ett tilläggsarvode liknande det som är vanligt förekommande i kommuner och landsting. Det är rimligt att den som tar på sig ett merarbete, också får en viss ersättning för det.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 133

Vad som är ett språk och vad som är en dialekt är vad vi förstår inte helt lätt att klart definiera. En del språkforskare menar att för att kunna kallas språk måste dialekten även ha ett skriftspråk vilket skånskan i dagsläget inte har.

Naturligtvis är det viktigt att skånskan värnas och bevaras men distriktsstyrelsen tror inte att det är rätt väg eller ens önskvärt att skånskan ska förklaras som regionalt språk i Sverige. Gemene man uppfattar skånskan som en dialekt av det svenska språket.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen avslås.

UTLÅTANDE NR 134 OCH 146

Distriktsstyrelsen anser självklart att man ska leva som man lär, men motion 146 ger en felaktig bild av vad som förevarit i AP-fonderna. Motion 134 synes baserad på att motionären inte delar partiordförandens och partiets uppfattning i ett antal miljöfrågor.

Båda motionerna innehåller också osmakliga personangrepp på dels partiordföranden, och dels två andra ledande socialdemokrater. Det är ett missbruk av motionsrätten till distriktskongressen som Distriktsstyrelsen med kraft tar avstånd ifrån.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 146 och 134 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 135

Motionären vill bland annat att det ska bli förbjudet att utnyttja djur sexuellt.

Distriktsstyrelsen svarade på en liknande motion förra året. Situationen sedan dess har inte förändrats. Distriktsstyrelsen finner således ingen anledning att frånga det svar som man tidigare lagt. Alla sexuella handlingar där djur utsätts för lidande är förbjudna och straffbara i Sverige. Enligt bestämmelsen om djurplågeri i brottsbalken döms den som otillbörligen utsätter djur för lidande till böter eller fängelse upp till två år. Även enligt djurskyddslagen är det tydligt att djur ska behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom. I djurskyddslagen anges också att djur inte får utsättas för lidande vid film, video- eller televisioninspelning.

Det är känt att djur utsätts för sexuella övergrepp i dag. Rapporter om detta kommer till djur-skyddsorganisationerna i allt större omfattning, och veterinärernas samarbetsorganisation har reagerat. På Internet sprids i dag bilder där djur utnyttjas sexuellt och där det hävdas att bilderna är tagna i Sverige. Enligt vår mening är dessa signaler tillräckliga för att ett förbud ska vara motiverat.

Tidigare, i 1944 års djurskyddslag, fanns en paragraf med ett rakt förbud mot sexuellt utnyttjande av djur, men djurskyddslagen från 1988 saknar ett sådant direkt förbud. I flera andra europeiska länder finns lagar mot sexuellt utnyttjande av djur eller så förs en debatt om att förbjuda det. Enligt vår mening bör ett förbud mot sexuellt utnyttjande av djur införas. Förbudet bör även vara straffsanktionerat. Socialdemokraterna har tagit detta ställningstagande genom en reservation i riksdagen 2007.

Då vi sitter i opposition i riksdagen kan vi inte göra mycket mer än att tillkännage regeringen vårt ställningstagande. Distriktsstyrelsen menar dock att det vore att gå för långt idag att säga på vilket sätt kriminaliseringen ska ske och hur påföljderna ska utformas. Detta bör bli föremål för en kommande utredning.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att attsats 1 bifalles,

att attsatserna 2-4 anses besvarade,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 136 OCH 139

Motion 136 vill att folkhemsbegreppet ska återvinnas och skrivas in i partiprogrammet. Distriktsstyrelsen anser att folkhemsbegreppet för evigt är sammankopplat med socialdemokratien. Om och hur det ska tas in i partiprogrammet är en fråga för nästa programrevision.

Motion 139 är en text som sägs ha inspirerats av Olof Palmes tal ”Politik är att vilja”. Distriktsstyrelsen har inget att invända mot texten i sig, men i motsats till Olof Palmes originaltal så synes inte motionen och dess attsatser ha något större konkret innehåll, vilket gör motionen svår att behandla.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 136 och 139 anses besvarade.

UTLÅTANDE NR 137 OCH 138

Motion 137 tar upp utnämningmakten. Sedan några år tillbaka är det regel att uppdrag och tjänster annonseras ut. Politiker har aldrig haft förtur till några tjänster, det är en vrångbild som de borgerliga odlat.

Motion 138 vill ha beslutande folkomröstningar. Distriktsstyrelsen anser att nuvarande ordning är rimlig. Resultatet av folkomröstningar ska i princip följas, men med tiden kan sakförhållandena ändras. Om motionärens princip gällt under efterkrigstiden, så skulle vi fortfarande ha vänstertrafik. Dessutom ändras ju folkets sammansättning hela tiden – det är inte samma folk idag som vid kärnkraftsomröstningen 1980. Då är det orimligt att låta en folkomröstning binda beslutsfattare i all framtid.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motion 137 anses besvarad,

att motion 138 avslås.

UTLÅTANDE NR 140

Det offentliga är en storkonsument av varor och tjänster och har som sådan möjlighet att påverka både arbetsförhållanden och klimatpåverkan under produktionen. Precis som motionären skriver går det inte helt att undvika att upphandla produkter som är tillverkade under dåliga förhållanden men det måste vara vår ambition att alltid försöka. Vi vill att Region Skåne i sina upphandlingar ställer krav på att varor och tjänster är rättvisemärkta när sådana finns att

tillgå och att leverantörer ska uppfylla ILO:s kärnkonventioner. Vi måste också verka för att det ska bli enklare att ställa rättvise- och miljökrav i upphandlingar.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 141

Motionären tar upp en mycket aktuell fråga, hanteringen och sorteringen av vårt avfall.

Som Motionären riktigt påpekar så har Sveriges Riksdag gett distributörer av tidningar och förpackningar till uppdrag att via containersystem insamla material för återvinning.

Dock är det så att detta är reglerat i olika lagar och förordningar. I avfallsförordningen (2001:1063) finns regler för hur förpackningar och förpackningsavfall skall återvinnas.

Under 2009 har reglerna skärps och idag gäller att minst 60 % av förpackningsavfallet ska återvinnas varav minst 55 % som materialutnyttjande. Som konsument är du skyldig att sortera och lämna tidningar och returpapper till återvinning. Målet är att 75 viktprocent av de tidningar och övriga trycksaker som konsumeras i Sverige ska samlas in som returpapper för att materialåtervinnas eller tas om hand på ett annat miljömässigt godtagbart sätt.

Det är därför av stor vikt att placeringen av återvinningskärlen blir rätt.

Enligt Förordning (1997:185) om producentansvar för förpackningar skall det finnas samråd med kommunen vid placering av kärl.

Samrådet skall syfta till att med hänsyn till de lokala förhållandena i kommunen samordna producenternas ansvar med kommunens renhållningsskyldighet. I samrådet skall diskuteras hur kommunen kan underlätta uppbyggnaden av insamlingssystemet, exempelvis genom att anvisa platser för insamling.

Förutom detta så har kommunen möjlighet att påverka placeringen genom att ge bygglov eller inte.

Antalet utplacerade kärl är baserat på antalet invånare. En rekommendation är 1200 personer/station. I de fall det kan behövas fler så är det upp till varje kommun att själv se till att fler återvinningsstationer.

Motionären tar även upp en annan fråga gällande att annat än avsett material placeras i kärLEN. Återvinningscentralerna är endast till för förpackningar, tidningar mm. Tyvärr så slängs det mycket annat där också, vilket gör att det snabbt kan bli skräpigt.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 142

Efter 10 års försök har Region Skåne nu permanentats vilket är glädjande. För oss är det en självklarhet att skåningarna själva vet bäst vad som är viktigt för Skåne. Genom det utökade ansvaret för det regionala utvecklingsarbetet, kompetensförsörjningen och kulturpolitiken har vi kommit en bit på väg men det finns även andra frågor som kan lyftas över till Region Skåne, exempelvis inom miljöpolitiken.

På Jobbkongressen fastslogs att vi socialdemokrater ska driva på moderniseringen och regionaliseringen av Sverige genom att verka för välfungerande regioner som svarar mot medborgarnas krav på välfärd, delaktighet och förväntningar på arbetslivet. Det för i sin tur med sig att även den statliga myndighetsstrukturen måste anpassas till regionernas utformning. Distriktsstyrelsen anser att Region Skåne som en konsekvens bör ges ett större ansvar inom områden som har en tydlig regional logik.

Skåningarna kan själva påverka den politik som ska föras genom direkta val till regionfullmäktige. Men för att människor ska ha möjlighet och välja att vara delaktiga måste demokratin ständigt utvecklas exempelvis Vi håller därför med motionären om att den regionala demokratin kan förbättras så att beslut får än mer legitimitet hos den skånska befolkningen.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 143

Distriktsstyrelsen delar till fullo motionens argumentation och krav.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen bifalles,

att motionen jämte distriktsstyrelsens utlåtande översändes till riksdagsgruppen.

UTLÅTANDE NR 144

Motionären tar upp den svåra frågan om vilken politisk organisation som bäst gynnar sjukvårdens utveckling och medborgarnas insyn i Region Skåne. Det är viktigt att påpeka att införandet av nya nämnder, förvaltningar och beslutsforum inte automatiskt ökar medborgarnas insyn i det som sker, utan att väldigt mycket avgörs av vilka arbetsformer som antas, samt vilken ambition organisationen som sådan har på området.

Styrelsen delar motionärens uppfattning att det krävs fler möjligheter för lokalt förtroendevalda att få insyn och påverka sjukvårdspolitiken i Skåne. Att återinföra distriktsnämnderna skapar dock nya problem och svårigheter som kan ta fokus från det övriga arbete som ska bedrivas. Organisationen får som bekant aldrig i sig vara målet.

Distriktsnämnderna innebar på sin tid inte i sig en problemfri organisation, utan förde med sig problem både organisatoriskt (vem bestämmer egentligen?) och verksamhetsmässigt (men i det distriktet kan jag ju få ett helt annat vårdutbud!). Av det skälet, och för att fullt ut kunna fokusera på att utveckla och stärka verksamheten vill styrelsen arbeta mer förutsättningslöst med frågan om hur det lokala inflytandet och demokratin kan stärkas i sjukvårdspolitiken. Istället för nya nämnder går det exempelvis att tänka sig lokalt förankrade utskott och beredningar under en central hälso- och sjukvårdsnämnd. Men viktigare än hur den politiska organisationen ser ut på papperet är hur vi vill att våra förtroendevalda i den politiska organisatio-

nen ska arbeta. Det krävs fler kommunkontakter och kommunbesök, fler möten mellan medborgare och förtroendevalda samt att fler av våra förtroendevalda informerar ut i partiet vad som är på gång i Region Skåne. Detta gäller inte bara på sjukvårdens område, utan bör gälla för alla nämnder och verksamhetsområden.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 145

Distriktsstyrelsen håller med motionären om att det är viktigt att nämndemän har en varierande bakgrund. Nämndemannainstitutet är viktigt och har ett starkt berättigande. Tanken bakom nämndemannainstitutet är att de ska vara vanliga människor med sunt förnuft och med erfarenhet från olika områden som kompletterar den lagkunnige domarens juridiska kunskap.

Nämndemannautredningen som kom 2002 skrev att nämndemännen är en garanti för att verksamheten i domstolarna ligger i linje med allmänna värderingar i samhället. Nämndemännens medverkan bidrar också till att medborgarnas förtroende för domstolarnas verksamhet upprätthålls. En annan viktig faktor är att nämndemännens medverkan i våra domstolar bidrar till att tillgodose medborgarnas intresse av insyn i den dömande verksamheten.

År 2006 skedde reform av reglerna för nämndemän. Syftet var bland annat att få en bredare sammansättning av nämndemän när det gäller ålder, kön, yrke och etnisk bakgrund. För att nå dit var en viktig del av reformen ett höjt arvode. Ett höjt arvode skulle göra det mera möjligt och mera attraktivt att få fler att ta uppdrag som nämnde män. Regeringen påpekade i propositionsförslaget att partiernas rekryteringsarbete bör breddas. Alltså pekade man på att det kan utgöra ett problem om nämndemän nomineras inom en allt för snäv krets. Samtidigt gjordes det övervägandet att det inte bör införas någon skyldighet för kommuner och landsting att välja en viss del av nämndemännen utanför den partipolitiska kretsen, men att det inför val av nämndemän bör genomföras särskilda informationsinsatser i syfte att underlätta en bredare rekrytering.

Distriktsstyrelsen konstaterar att det redan idag finns möjligheter att bredda rekryteringen väsentligt, men att det i sin tur måste åligga kommuner och landsting att vidta nödvändiga åtgärder för detta. Det finns därför ingen anledning att på det sättet motionären föreslår skapa ett nytt system för rekrytering. Däremot kan det finnas anledning att utvärdera den reform som kom 2006 för att se om syftena uppnåtts. Särskilt med tanke på att den borgerliga regeringen införde en halvdagsersättning som i vissa fall visat sig slå snett.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionen anses besvarad.

UTLÅTANDE NR 146 OCH 134

Distriktsstyrelsen anser självklart att man ska leva som man lär, men motion 146 ger en felaktig bild av vad som förevarit i AP-fonderna. Motion 134 synes baserad på att motionären inte delar partiordförandens och partiets uppfattning i ett antal miljöfrågor.

Båda motionerna innehåller också osmakliga personangrepp på dels partiordföranden, och dels två andra ledande socialdemokrater. Det är ett missbruk av motionsrätten till distriktskongressen som Distriktsstyrelsen med kraft tar avstånd ifrån.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

att motionerna 146 och 134 anses besvarade.